

unfoldinWord® Hebrew Bible

Genesis

Version 2.1.29

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-08-18Date:

2.1.29Version:

unfoldingWordPublished by:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28Date:

2.7Version:

Door43Published by:

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons,<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivativeunfoldingword.org/uhboriginal work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/>The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 Internationalopenscriptures/morphhb.<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb>License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

5	Genesis
5	Chapter 1
5	Chapter 2
6	Chapter 3
6	Chapter 4
6	Chapter 5
7	Chapter 6
7	Chapter 7
7	Chapter 8
8	Chapter 9
8	Chapter 10
9	Chapter 11
9	Chapter 12
9	Chapter 13
10	Chapter 14
10	Chapter 15
10	Chapter 16
11	Chapter 17
11	Chapter 18
12	Chapter 19
12	Chapter 20
12	Chapter 21
13	Chapter 22
13	Chapter 23
14	Chapter 24
15	Chapter 25
15	Chapter 26
16	Chapter 27
16	Chapter 28
17	Chapter 29
17	Chapter 30
18	Chapter 31
18	Chapter 32
19	Chapter 33
19	Chapter 34
20	Chapter 35
20	Chapter 36
21	Chapter 37
21	Chapter 38
22	Chapter 39
22	Chapter 40
23	Chapter 41
23	Chapter 42
24	Chapter 43
24	Chapter 44
25	Chapter 45
25	Chapter 46
26	Chapter 47

26	Chapter 48
27	Chapter 49
27	Chapter 50
29	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

Genesis

Chapter 1

¹ בראשית ברא אלhim את השמים ואת הארץ;² והארץ הייתה תהום נבהו וחשך על-פני תהום וונם אלhim מרחפת על-פני הרים;³ ואמר אלהים יהי אור ויהירא;⁴ וירא אלהים את הארץ פיטוב ובידל אלהים בין הארץ ובין החשך;⁵ ויקרא אלהים לארום ולחשך קרא ליל;⁶ ואמר אלהים תברך יי'ריך;⁷ ועש אלהים את-הירקע יידל בין המים אשר מתחת לירקע ובין המים אשר מעל לירקע ויהי;⁸ ויקרא אלהים לירקע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום ושניהם;⁹ ואמר אלהים קון המים מתחת השמים אל-מקומו אחד ותראה הבשורה;¹⁰ ויקרא אלהים ליבשה הארץ ולמקונה הרים קרא יםים וירא אלהים כי-טוב;¹¹ ואמר אלהים תדשא הארץ תרש עשב מזוקע רוע עץ פר'¹² ועשה פר' לימי' אשר זרע-ובן על-הארץ ויהי;¹³ ויהי ערב ויהי בקר יום שליש;¹⁴ ואמר אלהים יהי מארת ברקע השמים למלינהו ועץ עשה-פר' אשר זרע-ובן לミינחו וירא אלהים כי-טוב;¹⁵ והוא למאורת ברקע השמים להאריך על-הארץ ויהי;¹⁶ ועש אלהים להבדל בין היום ובין הלילה והוא לאותם ולמוצדים ולימים ושנים;¹⁷ והוא תשתתף הילילה ואת הכוכבים;¹⁸ וימתל'ם את-המאור לגיל למלשלת ביום ואת-המאור הקטן למלשלת הלילה;¹⁹ והוא ערב ויהי בקר יום רביעי;²⁰ ואמר אלהים ישרצו המים שרח נפש חיה ונוף עופר על-הארץ על-פני רקע השמים;²¹ וברא אלהים את-התנינים הגודלים ואת כל-גופש החיה | הרשות אשלה שרצו המים למייניהם ואת כל-עוף כנף למייניו וירא אלהים כי-טוב;²² ויבקר אתם אלהים לך רבו ומלאו;²³ והוא ערב ורב הארץ;²⁴ ואמר אלהים יומם ויום כחמי';²⁵ ועש אלהים את-החיות הארץ למינה ואת-הבהמה למינה ואת כל-רמש הארץ למינה ולמיינה ויהי;²⁶ ואמר אלהים געשה אדם בצלמו כדמותנו וידנו בדמות הים ובערף השמים ובכלה הארץ ובכלה הרמש על-הארץ;²⁷ וברא אלהים את-האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו ויכר זקנה ברא אותם;²⁸ ויבקר אתם אלהים ויאמר להם אלהים פר' ורבו ומלאו את-הארץ וכבשה רוחו בדעת הים ובערף השמים ובכלה הארץ הרשות על-הארץ;²⁹ ואמר אלהים הנה נטתי לך את-כל-עשב רוע אשר-על-פני כל-הארץ;³⁰ ואת-כל-העץ אשר-בנ פריעץ רוע לך ויהי לאקלה;³¹ וירא אלהים את-כל-אשר עשה והנה-טוב מאז ויהי ערב ויהי בקר יום הששי;

Chapter 2

¹יכלו השמיים והארץ וכל-צבאים: ²יכל אלהים ביום השבעי מלאكتו אשר עשה ושבת בום השביעי מכל-מלאكتו אשר עשה: ³יבירך אלהים את-יום השבעי ויקדש אותו ב שבת מכל-מלאクトו אשר ברא אלהים לעתות: ⁴אללה תולדות השמים והארץ בהבראים ביום עשות הינה נחנה אלהים ארץ ושמים: ⁵כל | שית השדה טרם היה בארץ וכל-עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר והוא אליהם על-הארץ ואם אין לעבד את-הארץ: ⁶אד עללה מראה הארץ והשקה את-כל-פניהם הארץ: ⁷ישצר והוא אלהים את-האדם עפר מראה הארץ ויפח באפיו נשמה וחסם ויהי האדם לפשׁ חיה: ⁸וַיְהִי אֵלֶּה יָמִין גָּדוֹלָה מִקְדָּשׁ וְשָׁם אֲתִתְהָדֵם אֲשֶׁר יִזְרֵר: ⁹ישומר והוא אלהים מראה הארץ כל-יען נחמד לمرיאה טוב למאכל ועץ החיים בטור הון ועץ הדעת טוב ורע: ¹⁰ונחר צאת לשהקות את-הגן ומושם יפרד והוא לארכעה ואשימים: ¹¹שם החוד פישון הוא הסביב את כל-ארץ החוליה אשר-שים הזקבה: ¹²זיהוב הארץ ההוא טוב שם הבדלה ואבן השם: ¹³ושמי-הנهر השמי ייחון הוא הסובב את כל-ארץ כבש: ¹⁴ושם הנهر השליש-חוּקָל הא החולק קדמת אשור והנבר הרביעי הוא פרת: ¹⁵יקח והוא אלהים את-האדם ועכחו בנו-עלון לעבדה ולשמרה: ¹⁶ויצו' והוא אלהים על-הדם לאמר מכל עצי-הן אכל תאכל: ¹⁷ומעת הדעת טוב ורע לא תאכל כל-חית השזה ואת-כל-עוף השמים ובאי-אל-הדם לראות מה-ירקאלן וככל-אשר יקראלו האדים נפש חייה הוא שמו: ²⁰יקרא האדים שמות מממונו כי ביום אכלני ממענו מوت תמות: ¹⁸ויאמר' והוא אלהים לא-טוב היות האדים לבדו אעשה-לן עזר כנגdon: ¹⁹ישצר והוא אלהים מראה הארץ כל-לה-הבהמה ולעופ השמים וכל-תית השזה ולא-דם לא-ימצא עזר כנגdon: ²¹ויפול' והוא אלהים | תרדמה על-הדם וישן ויקח את-מצלעתיו ייסוג בשר תחתנה: ²²ויצן' והוא אלהים | את-הצלאל אשר-לקח מראה האדים לאשה ובאה אל-האדם: ²³ויאמר' האדים זאת הפעם עצם מעצמי בבר-תבר מברשי לאות' קרא איש כי מאיש לקחה-הathan: ²⁴על-כן יעב-אש את-אביו ואת-אמו ובבק באשתו והי לبشر אחד: ²⁵ויהיו שניהם עברותיהם האדם ואשתו ולא תברשין:

Chapter 3

1 והנחש היער עלום מכל חייה ששה והוא אלוהים ולא אמר אל-האשה אף כי אמר אל-האשה לא תאכלו מכל עץ הגן;² ותאמר הארץ אל-הנחש מפרי עץ הגן נאכל;³ ומפני העץ אשר בתורה גן אמר אל-האלהם לא תאכלו ממנה ולא תגעו בו פרט מהות;⁴ ויאמר הנחש אל-האשה לאמות תמתון;⁵ כי יזע אל-הוים לביום אל-כם ממנה וופקחו עיניכם והייתם אל-האלהים ישי טוב ורע;⁶ ותירא הארץ כי טוב העץ פלאכל וכי תאריה הוא לעצם ונחמד העץ להשכל ולתקח מפרי ותאכל ותתען גס-לאישה עמה ואכל;⁷ וופקחנה עין שנייהם וידעו כי עירם הם יתפר עלה תאנה ויעשו להם חגורת;⁸ ושמעו את קולו והוא אל-הוים מתהלך בין לרות היום ויתחבא האדם ואשתו מפניו היא אל-הוים בתר עץ הגן;⁹ ויקרא והוא אל-האלהים ואמר לו איבכה;¹⁰ ויאמר את-תקל, שמעתי בין ואורא כי-יערים אובי וACHINE;¹¹ ויאמר מני הינך לך כי עירם אתה במרקיעך אשר צויתך לבליyi אכל-מטענו אכל-לט;¹² ויאמר האדם הארץ אשר נתתת עמו הוא נתנה-לי מרהעך ואכל;¹³ ויאמר והוא אל-הוים לאשה מה-זאת עשית ותאמיר הארץ הנחש השיאני ואכל;¹⁴ ואמר היה אלהים | אל-הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל-הבהמה ומכל חית הארץ על-גחון תלך ועפר תאכל כל-ימיןך;¹⁵ ואיבכה | אשית בינה-ובין הארץ ובין זרע הארץ הוא שופך בראש ואתה תשופך עקבם;¹⁶ אל-האשה אמר הרבה ארבה עצבון והרבר בעצב תלמי בנים ואל-אישן תשוקתך והוא ימושל-ברבר;¹⁷ ואדם אמר כי-שמעת לך-לו אשר תחקר ותאכל מרהעך אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנה ארורה הארץ בעבורך בעצבון תأكلנה כל ימי-חייך;¹⁸ וכן זדרדר תצמיח לך ואכלת את-עשב הארץ;¹⁹ בצעת אפוך תאכל כל-חומר שבקן אל-האדמה כי ממנה לך-חתך כי-עperf אתה ואל-עperf תשוב;²⁰ ויקרא האדם שם אשחת חיה כי הוא היה אם כל-חומר;²¹ ועש' והוא אל-הוים לאדם ולאשתן כתנות עור וילבשם; פ'²² ויאמר | והוא אל-הוים הן הארץ היה כאחד ממנה לצעת טוב ורע ועתה | פרישלח ידו ולקח גם מעץ החיש ואכל ותלעם;²³ וישלחו והוא אל-הוים מנערעדן לעבד את-האדמה אשר ליה משם;²⁴ ויגרש את-האדם וישכנם מוקדם לארען את-הכרכבים ואת-הט החורב המתה-פכת לשמר את-דרר עץ החיים;

Chapter 4

והאָדָם יְדַע אֲתִיכָו אָשְׁטָן וְתֵהֶר וְתַלְדָ אַתְלָקָן וְתַאמְרָ קְנִיתָי אַישׁ אֲתִיכָו:² וְתַסְפָ לְלֹדֶת אֲתִיכָבֶל וְהִיהְבֶל רַעָה צָאן וְלֹן הִיה
לְבָדָדָה:³ וְיִי מַקְעָץ נִימָים וּבָלָן מַפְרִי הַאֲדָמָה מַנְחָה לְיהָה:⁴ וְהַכְלָל הַבָּיא גַּמְהָא מַבְכָהָת צָאן וּמַחְלָבָהָן וְשַׁעַר וְהַזָּהָא אַלְהָבֶל
וְאַלְמָנְקָתָן:⁵ אַלְלָזָן וְאַלְמָנְקָתָן לֹא שָׁעָה וַיַּחַר לְהַזָּן מַאֲדָן וּפְלוֹן:⁶ וְאַמְרָר יְהָה אַלְלָזָן לְמַה תְּרָא לְרָא וְלַמָּה נְפָלָן פְּנֵיר:⁷ הַלְאָ אַמְתִּיטִיב
שָׁאת וְאַם לֹא תַּמְלִיב לְפָתָח חַטָּאת רְבֶץ וְאַלְן תְּשֻׁקָתָנוּ וְאַתָּה תְּמַשְּלָבָנוּ:⁸ וְאַמְרָר קְנוּ אַלְהָבֶל אֲתִיכָו וְיִהְבֶל בָּשָׂרָה וְיִקְםָ קְנוּ אַלְהָבֶל אֲתִיכָו
יְהִרְגָּה:⁹ וְאַמְרָר יְהָה אַלְלָזָן אֵי הַבָּל אֲתִיכָו וְאַמְרָר לֹא יְדַעְתִּי הַשְּׁמָר אֲתִיכָו אַנְכָ: ¹⁰ וְאַמְרָר מָה עֲשִׂית קָוֵל דָמֵי אַחֲרֵיךְ צַעְקָים אַלְיָמָר אֲדָמָה:¹¹
וְעַתָּה אַרְכוּ אַתָּה מַרְאָדָמָה אַנְשָׁר פְצָתָה אַתְפָה לְקַחְתָה אַתְדְמִי אַחֲרֵיךְ:¹² כִּי תַעֲבֵד אֲתִיכָדָמָה לְאַתְסָפָה לְרָא וְעַד
תְּהִיָּה בָּאָרֶץ:¹³ וְאַמְרָר קְנוּ אַלְלָזָן גָּדוֹל עָנוּ מַפְשָׁא:¹⁴ הַנְּגַרְשָׁת אֶת הָם מַעַל פְנֵי הַאֲדָמָה וּמַפְנִיר אַסְתָּר וְהַיְמִינָה גַע
כָּלְמַצָּא יְהִרְגָּנֵן:¹⁵ וְאַמְרָר לְיָהָה לְכָן כָּלְרָהָג לְקָוֵן שְׁבֻעָתִים יְקָם וְיִשְׁם וְהָיוּ לְקָנוּ אֹותָ לְבָלִיטָה הַכּוֹתָאָוָן כָּלְמַצָּא:¹⁶ וְיָצָא קְנוּ מַלְפִיעָן יְהָה
וּשְׁבָבָאָרְצִינְדָן קְדָמָתְעָדָן:¹⁷ וְיִשְׁעַ קְנוּ אַתִּיאָשָׁתוּ וְתֵהֶר וְתַלְדָ אַתִּיחָנוּר וְתַלְדָ אַתִּילָמָר וְיִהְבֶל
עִירָד לְדַקְנוּר אַתִּיעָידָד:¹⁸ וְיִלְלָדָן כְּחַשְׁת בְּרַכָּל אַתִּיחָנוּר וְיִלְלָדָן כְּחַשְׁת
וְתַלְדָ עִירָד אַתִּיבָל הָאָהָא אַבְיָ שָׁב אַהֲלָ אַמְקָה:²¹ וְשָׁם אֲתִיכָו יְגַל הָאָהָא אַבְיָ כְּלִתְפָשָׁ כְּנָור וְעוֹבָג:²² אַצְלה גַּסְהָא וְלָהָא אַתִּתְגּוּל קְנוּ
בְּלֶשׁ כָּלְחָרָש נְחַשָּׁת בְּרַכָּל אַתִּיחָנוּר תּוּבָלָקָן גַּעַמָּה:²³ וְאַמְרָר לְמַר לְנִשְׁׁוֹן עִירָה אַזְלָה שְׁמַעַן קוֹלִי בְשִׁי לְמַר הַאֲזָנָה אַמְרָתִי כִּי אִישׁ הַרְבָּתִי לְפָצְעָל
וְלֹדְלְחָבְרָתִי:²⁴ כִּי שְׁבֻעָתִים יְקָם קְנוּ וְלֹמֶר שְׁבֻעָתִים וְשְׁבֻעָתִים:²⁵ וְלֹדֶע אַתָּם עוֹד אַתִּיאָשָׁתוּ וְתַלְדָ בָן וְתַקְרָא אַתִּישָׁמוּ שְׁתַיְכִי שְׁתַיְלִי אַלְהָיִם זְרַע
אַתְרַחְתָ הַבָּל כִּי הַרְגָּנוּ קְנוּ:²⁶ וְלֹשֶׁת גַּסְהָא לְדַבָּן וְיִקְרָא אַתִּישָׁמוּ אֲנַשׁ אַזְהָלָל לְקָרָא בְשָׁם יְהָה:

Chapter 5

זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אולם בדמיות אלהים עשה אותו;² זכר ונקבה בראם ויברא אתם ויקרא אתח-שםם אולם ביום הבראם:³ כי אדם שלשים ומאת שנה וילך בדמיותן כאצלנו ויקרא אתח-שםן שת:⁴ יהו ימי-אדם אחריו הוליך את-שת שמנה מאות שנה וילך שנים ובעונות;⁵ יהו כל-ימיו אדם אשר-תני תשע מאות שנה ושלשים שנה וימות;⁶ כי-ישת חמיש שנים ומאת שנה וילך את-אנוש;⁷ כי-ישת אחריו הוליך עזיז א-אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה וילך שנים וימות;⁸ יהו כל-ימיו-ישת שתים עשרה שנה ותשעה מאות שנה וימות;⁹ כי-אנוש תשעים שנה וילך את-תקין;¹⁰ וכי-אנוש אחריו הוליך את-תקין חמיש עשרה שנה ושמנה מאות שנה וילך שנים וימות;¹¹ יהו כל-ימיו א-אנוש חמיש שנים ותשעים שנה וילך את-המלהל אל ארבעם שנה;¹² וכי-קין שבעים שנה וילך את-המלהל אל;¹³ וכי-קין אחריו הוליך את-המלהל אל ושמנה מאות שנה וילך שנים וימות;¹⁴ יהו כל-ימיו קין עשר שנים ותשעה מאות שנה וימות;¹⁵ וכי-מלך לאל חמיש שנים ושמניהם שנה וילך את-היד;¹⁶ וכי-מלך לאל אחריו הוליך את-היד שלשים שנה ושמנה מאות שנה וילך שנים וימות;¹⁷ יהו כל-ימיו מלך לאל חמיש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימות;¹⁸ וכי-מלך שלדים שבעים ושמניהם שנה מאות שנה וילך את-היד;¹⁹ וכי-מלך אחריו הוליך את-היד שמנה מאות שנה וימות;²⁰ יהו כל-ימיו מלך שלדים שבעים ושמניהם שנה וימות;²¹ וכי-מלך חמיש שנים ושמניהם שנה וילך את-המלהל אל:

²² וַיְהִי לֹא כַּאֲלֹהָם אֶחָר הַוְּלִידָן אֶת-מִתְוָלֵחַ שָׁלַשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:²³ וַיְהִי כָּל-יְמִין חֲנֹור חֲמִשׁ וָשָׁשִׁים שָׁנָה וְשָׁלַשׁ מֵאוֹת
²⁴ שָׁנָה: וַיְהִי לֹא כַּאֲלֹהָם אֶחָר הַוְּלִידָן אֶת-מִתְוָלֵחַ שָׁבֻעַ וָשָׁמְנִים שָׁבֻעַ וְמֵאוֹת שָׁנָה וַיָּלֶד אֶת-לְמָךְ:²⁵ וַיְהִי
מִתְוָלֵחַ אֶחָר הַוְּלִידָן אֶת-לְמָךְ שְׁתִים וָשָׁמְנִים שָׁנָה וְשָׁבֻעַ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:²⁶ וַיְהִי
מֵאוֹת שָׁנָה וְיִמְתָּפֵס²⁷ וַיְהִי לֹא כַּאֲלֹהָם אֶחָר הַוְּלִידָן אֶת-שְׁמָן נֶגֶם לְמִתְוָלֵחַ תְּשֻׁעָה וָשָׁשִׁים שָׁנָה אֶת-עַלְמָה
מִן-הָאֱדוֹת אֲשֶׁר אָרְכָה וְהָיוּ: וַיְהִי לֹא כַּאֲלֹהָם אֶת-שְׁמָן נֶגֶם לְמִתְוָלֵחַ תְּשֻׁעָה וָשָׁשִׁים שָׁנָה וַיָּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:²⁸ וַיְהִי
אֶת-עַלְמָה וְשָׁבֻעַ מֵאוֹת שָׁנָה וְיִמְתָּפֵס²⁹ וַיְהִי לֹא כַּאֲלֹהָם בְּרַחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּלֶד נֶגֶם אֶת-שְׁמָן אֶת-עַלְמָה:³⁰ וַיְהִי
אֶת-עַלְמָה וְשָׁבֻעַ מֵאוֹת שָׁנָה וְיִמְתָּפֵס³¹ וַיְהִי יָמִינָם בְּרַחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּלֶד נֶגֶם אֶת-שְׁמָן אֶת-עַלְמָה:

Chapter 6

¹ וַיְהִי כִּיהְחַל הָאָדָם לְרַב עַל-פְּנֵי הָאָדָם בְּבָנוֹת יְלִדוֹ לְהַם:² וַיְרֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת-בָּנוֹת הָאָדָם כִּי טְבַת הָנֶגֶה וַיַּקְהַל לְהַם גְּשִׁים מִכֶּל אָשָׁר
בְּחַרְנוּ³ וַיֹּאמֶר וְהִוָּה לְאִזְׁדוֹן רָוחַי בָּאָדָם לְעוֹלָם בְּשָׁגֶם הוּא בְּשָׁר וְהִוָּה יְלִישָׁה מֵאוֹת וָשָׁשִׁים שָׁנָה:⁴ הַנְּפָلִים הָיוּ בָּאָרֶץ בְּגִימָם הַהָם וְגַם אֶחָרִיכֶן אֲשֶׁר
בָּאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶל-בָּנוֹת הָאָדָם וְלִדוּ לְהַם הַגְּבָרִים אֲשֶׁר מִעוּלָם אֶת-שְׁמָן כִּי לְאָמָר זֶה יְנַחֲמָנוּ מִמְּפָשֵׁת וְמִעֲצָבוֹן יְהִי
לְבָוֹקֶר כָּל-הַיּוֹם:⁵ וַיֹּאמֶר יְהָוָה אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר-בָּרוּא מִלְּפָנֵי הָאֱדוֹת
מְאָדָם עַד-רַמְשָׁע וְעַד-עַזְרָף הַשְּׁמִינִים כִּי נְחַמֵּת כִּי עֲשִׂיתם:⁶ וַיְהִי תְּולִתָּת נֶגֶם נֶגֶם צָדִיק תְּפִים הָיוּ
בְּזָרְטָיו אֶת-הָאֱלֹהִים הַתְּמִלְּרָנָם:⁷ וַיְהִי נֶגֶם נֶגֶם בְּנִים אֶת-שְׁמָן וְתְּמִלָּא הָאָרֶץ כִּי
וַיֹּאמֶר יְהָוָה אֶת-הָאָרֶץ וְהַגְּנָה נְשַׁחֲתָה כִּי-יָחִשָּׁתָה אֶת-דְּרָכֵנוּ עַל-הָאָרֶץ:⁸ וַיֹּאמֶר אֶת-הָאָדָם לְבָנָךְ כָּל-בָּשָׁר בָּא לְפָנֵי פְּנֵי הָאָרֶץ
חַמְסׁ מִפְנִים וְהַנְּנִי מִשְׁחָתוֹמָם אֶת-הָאָרֶץ:⁹ וַיְהִי עָשָׂה לְנִזְבְּחָת עַצְלָבָר קְנִים תְּעַשֵּׂה אֶת-הַתְּבָה וְכַפְרַת אֶת-הַתְּבָה
תְּעַשֵּׂה אֶת-הַתְּבָה שְׁלַשׁ מֵאוֹת אָמֹה רַחֲבָה וְשָׁלַשׁ מֵאוֹת אָמֹה קְומָתָה:¹⁰ וַיְהִי שְׁלַשׁ מֵאוֹת בְּנִים אֶת-שְׁמָן וְתְּמִלָּא הָאָרֶץ
וְפַתַּח הַתְּבָה בְּצָדָה תְּשִׁים תְּחִקִּים שְׁנִים וְשָׁלַשׁ מֵאוֹת:¹¹ וְצָרָר | תְּעַשֵּׂה לְתְבָה וְאֶל-אַמְּה תְּכַלֵּנָה מִלְּמָעָלה
וְפַתַּח הַתְּבָה בְּצָדָה תְּשִׁים תְּחִקִּים שְׁנִים וְשָׁלַשׁ מֵאוֹת:¹² וְצָרָר אֶת-הָאָדָם לְבָנָךְ כָּל-בָּשָׁר בָּא לְפָנֵי פְּנֵי הָאָרֶץ
חַמְסׁ מִפְנִים וְהַנְּנִי מִשְׁחָתוֹמָם אֶת-הָאָרֶץ:¹³ וַיְהִי עָשָׂה לְנִזְבְּחָת עַצְלָבָר קְנִים כָּל-בָּא
מִתְחַת הַשְּׁמִינִים כָּל-אֶשְׁר-בָּאָרֶץ גַּעַן:¹⁴ וְקַמְתָּו אֶת-בְּרִיטָיו אֶת-אָמָר וְאֶשְׁתָּר אֶת-בְּרִיטָיו אֶת-בְּרִיטָיו
שְׁנִים מְכַל תְּבָא אֶל-הַתְּבָה לְהַקְרִית זֶכֶר וְנִקְבָּה וְהִוָּה:¹⁵ וְמִכֶּל-הָרָחֵב כָּל-בָּשָׁר
אֶל-גַּעַן וְהִוָּה:¹⁶ וַיְהִי בָּרַע שְׁנִים אֶת-הַתְּבָה וְהַנְּנִי אֶת-הַתְּבָה אֶת-בְּרִיטָיו אֶת-בְּרִיטָיו
וְמִרְחַבְּהָמָה הַטְּהוֹרָה וְמִרְחַבְּהָמָה אֲשֶׁר אָנֹנוּ טְהָרָה וְמִרְחַבְּהָמָה אֲשֶׁר-בָּנוּ אֶת-הַדָּמָה:¹⁷ וְמִכֶּל-הָרָחֵב
כִּאֲשֶׁר צִוָּה אֶת-הָאֱלֹהִים אֶת-בְּנֵי:¹⁸ וַיְהִי לְשָׁבֻעַ הַיּוֹם וְמִי הַמְּבָל הָיוּ עַל-הָאָרֶץ:¹⁹ בְּשַׁנְתָּה שְׁשִׁים מֵאוֹת שָׁנָה בְּחַדְשָׁה
לְחַדְשָׁ בְּזָם הָיוּ נְבָקָעָוּ כָּל-מִיעוּנָת תְּחִקָּם רְבָה וְאַרְבָּתָה שְׁבָעָה לְזָהָר:²⁰ וְבָעָם הַיּוֹם
וְאַשְׁתָּוּנִים וְעַפְתָּוּנִים וְעַפְתָּוּנִים אֶת-הַתְּבָה וְנְשִׁלְמָה
הַזָּהָר בָּא נֶמֶת וְשָׁמְנִים וְעַפְתָּוּנִים אֶת-הַתְּבָה וְנְשִׁלְמָה
וְרַמְשָׁע עַל-הָאָרֶץ לְמִינְהוּ וְכָל-הָעָזָע לְמִינְהוּ כָּל-אֶת-בְּרִיטָיו אֶת-בְּרִיטָיו
כִּילָבָד בָּא אֶת-בְּרִיטָיו וְכָל-הָעָז לְמִינְהוּ כָּל-אֶת-בְּרִיטָיו כָּל-הָרָחֵב
מִלְּאָדָם:²¹ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
אֶשְׁר-מִתְחַת כָּל-הַשְּׁמִינִים:²² וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:²³ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
הַאֱדוֹת מִאָדָם עַד-בְּהָמָה עַד-רַמְשָׁע וְעַד-עַזְרָף הַשְּׁמִינִים וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:²⁴ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה עַל-הָאָרֶץ חַמְסׁ מִינְהָה וְמִתְחַת
וְמִתְחַת כָּל-הַשְּׁמִינִים:²⁵ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:²⁶ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:²⁷ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:²⁸ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:²⁹ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:³⁰ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:³¹ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:³² וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:³³ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:³⁴ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:³⁵ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:³⁶ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:³⁷ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:³⁸ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:³⁹ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁴⁰ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁴¹ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁴² וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁴³ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁴⁴ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁴⁵ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁴⁶ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁴⁷ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁴⁸ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁴⁹ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁵⁰ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁵¹ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁵² וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁵³ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁵⁴ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁵⁵ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁵⁶ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁵⁷ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁵⁸ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁵⁹ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁶⁰ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁶¹ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁶² וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁶³ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁶⁴ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁶⁵ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁶⁶ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁶⁷ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁶⁸ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁶⁹ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה:⁷⁰ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה אֶת-הָאָרֶץ וְיַגְבְּרוּ הַמִּינְהָה
וְי

אתה אָדָם בְּעֵבֶר הָאָדָם לִפְנֵי הַטֹּהָר וְעַל עַל בְּמִזְבֵּחַ:²¹ וַיַּעֲשֵׂה וְהִוָּה אֶת־נְרִימָת הַנִּיחָם וְשָׁמַר יְהוָה אֶל־לְבָבוֹ לְאָסֵף לְקַלְל עַד מְכֻל | הַבְּהִמָּה הַטֹּהָרָה וְמִכְלָה הַעֲזָב הַטֹּהָר וְעַל עַל בְּמִזְבֵּחַ:²² עד כִּי־יָמִין הָאָרֶץ יָרַע אֶל־קְצִיר וְקָרְבָּן וְקָרְבָּן וְחַרְבָּן וְלִילָה לְאָשָׁבָת:

"strong= "H3318" x-morph= "He,Vhv2ms "נִצָּה" =lemma | הַנִּצָּה [1] 8:17

Chapter 9

יבירך אלהים את־נבה ואת־בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את־הארץ: ² מוראכם וחותם יהוה על כל־חית הארץ ועל כל־עוף השמיים בכל־אשר תרמש האדמה בצל־דעתם בידכם נתנו: ³ כל־רומש אשר הוא־לו לכם ויהי לאכלה כירק לשב נטעי לך אֶת־כָל־⁴ אר־בְּשָׂר בנספו לדך לא תأكلו: ⁵ ואך את־דמכם לנפשתיכם אדרש מיך כל־חיה אדרשנו וניך הארץ מיך אוש אדרש אַת־נְפָשָׁתְךָ ⁶ שפרק זם הארץ בזאתם דמעו וספר כי בצלם אל־הוים עשה אות־האדים: ⁷ אנתם פרו ורבו שרצו בארץ זרבובעה: ⁸ ואמר אלהים אל־נבה ואל־בניו את־לאמו: ⁹ ואני הנהני מוקים את־בוריתי אתכם ואת־זרעכם אחריכם: ¹⁰ את־כל־נפש החיה אשר אתכם בעז בבהמה גובל־חית הארץ אתכם מכל־צאי התהבה לכל־חית הארץ: ¹¹ והקמתי את־ברית־אתכם ולא־יכרת כבל־בשר עוד מני המוביל ולא־ייה עוז מוביל לשחת הארץ: ¹² ואמר אלהים אמת־אות־הברית אשר ענו לנו בוני־בנינכם בין־כל־נפש חיה אשר אתכם לדורות עולם: ¹³ אַת־קָשֵׁטִי נְתַתִּי בְּעֵן וְהַיְתָה לְלִזְתָּבֵל בְּלִזְתָּבֵל בְּגַן־הַעֲדָה: ¹⁴ והיה בענני עון על־הארץ וראתה הקשת בענן: ¹⁵ זכרת־י אַת־בָּרִית־י אשר בני־ובנינכם בין־כל־נפש חיה בצל־בשר ולא־ייה עוז המום מוביל לשחת כל־בשר: ¹⁶ והיתה הקשת בענן וראית־יה לזכר ברית עולם בין־אליהם ובין־כל־נפש חיה בצל־בשר אשר על־הארץ: ¹⁷ ואמר אלהים אל־נבה זאת־אות־הברית אשר הקמתי במי־גבור כל־בשר אשר על־הארץ: ¹⁸ יייחו בינו־בניהם הצלאים מורה־הטהרה שם וחום ויפת קחם הוא אב־כען: ¹⁹ שלשה אלה בנו־בניהם ומאהלה נפיצה כל־הארץ: ²⁰ ויחל נם איש הארץ ויטע קרם: ²¹ ושות מורה־הין ושכיר ויתגל בתער אכהלה: ²² יונא חם אב־כען את ערתו אבי וadc לשני־אתי בחוץ: ²³ ויקח שם ויפת את־ההשמלה וישומו על־שכם שנינוים ולכו אחות־נינה וכוכן את ערות אביהם אפייהם־את־הארץ לא ראה: ²⁴ וישק נם מניין וידע את־אשר־עשאה־לו בין־הקטן: ²⁵ ואמר אරור כען עבר עבדים היהיה לאחיו: ²⁶ ואמר בדור היהת אלהי שם ויתי כען עבר למו: ²⁷ פית אלהים לופת וישכן באלה־ישם ויהי כען עבר למו: ²⁸ יוחינם אחר המוביל שלוש מאות־שנה וחמשים שנה: ²⁹ והוא כל־ימין תשע מאות־שנה וחמשים שנה ימ לפ

Chapter 10

¹ אלה תולדת בניין שם ויפת וילו להם בנים אמר המבוקל: ² בניו פוט גמר ומוגן מודי יונ ותבל ואנשך וטירס: ³ בני גמר אשכטן וריפת תנרגמה: ⁴ בניין אלישא ותריש כתים זדנימ: ⁵ מלאה גפרדו איני הגוים אארצטם אויש לשען למשפחתם בגיהם: ⁶ בניי חם כוש ומצרים פוט וקען: ⁷ בני סבא וחוליה וסבתה ורעה וסבתא ואברעה שבא ודוך: ⁸ יוש לד אתינמזר הוא החל להיות גבר בארץ: הואה אריה גברץיד לפני יהוה על כלן יאמיר כנמיך גבור ציד לפני יהוה: ¹⁰ ותהו ראשית ממלכתו בבל ואיך ואיך וככלנו בארכן שנער: ¹¹ מון הארץ ההוא יציא אשור יאנן אתינאנה ואתרחבות עיר ואת-כלח: ¹² ואתרון בין יוניה בין כלח הוא העיר הגדלה: ¹³ ומצרים יילד את-לדים ואת-עננים ואת-להבים ואת-נפקחים: ¹⁴ את-perfטרסם ואת-יכללים אמר יאנן פלשתים ואת-כפטורים: ¹⁵ וכן יילד את-צין בכנז ואת-חקת: ¹⁶ את-היבוס' ואת-הארמור' ואת-הגרש: ¹⁷ את-החו' ואת-העקי ואת-הטש: ¹⁸ ואת-הארז' ואת-האטמי' את-הפטיט' ואחר נפלטו משפחות הכנעני: ¹⁹ ווְיַגְבּוּל הַכְּנָעָנִים מֵצִיוֹן בְּאַכְּה וְגַרְהָה עַד־עֲזָה בְּאַכְּה סְדָמָה וְעַמְמָה וְאַדְמָה וְצַבְּעָם עַד־לְשָׁעָם: ²⁰ אלה בנייהם למשפחתם ללשונם בארציהם בגיהם: ²¹ יולע'ם יאנד גם-היא אֶבֶן כְּלַבְּנָו' עבר אֲחִי יופת הַגּוֹל: ²² בניי בנים שם עילם ואשור ארפהCHED ולוד וארים: ²³ בניי ארים עז וחול וגתר ומש: ²⁴ ארפהCHED לד את-שליח ושליח לד את-עבר: ²⁵ ולעבר ולד שעני בנים שם האחד פלגי ימי נפלגה הארץ ושם אחוי קטן: ²⁶ ייקטן ולד את-אלמודד ואת-שלף ואת-חצרמות ואת-ירח: ²⁷ ואת-הדורם ואת-האזור ואת-דקלה: ²⁸ ואת-עובל ואת-bam'al ואת-שבא: ²⁹ את-יאופר ואת-ח'וילה ואת-יוניב כל-אללה בן יקטן: ³⁰ יוניב מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם: ³¹ אלה בנייהם למשפחתם ללשונם גנוים לינויים: ³² אלה משפחתי גנוים למונדתם בגיןם ומלאה גרכן הגוים בארץ אחר המבול:

Chapter 11

1 ע"י כל-הארץ שפה אחת ודברים אחדים: **2** ע"י בנסעם מקדם וימצאו בארץ שנער ושבו שם: **3** יאמרנו איש אל-רעשו לנו ובנה לבנים ונשפה לשפה ותנו להם הלבנה לאבן והחומר היה להם לחם: **4** יאמרנו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשון בשמיים וגעה לנו שם פרגנס על-פנוי כל-הארץ: **5** וירד יהוה לראת את-העיר ואת-המגדל אשר בנו בני האדם: **6** יאמר יהוה הן עם אחד לשפה אחת כל-כללים זהה החלם לעשות ועתה לאיביצר מלהם כל אשר ימו לעשות: **7** הבה נרצה ונבללה שם שפטם אשר לא ושמשו איש שפת רעה: **8** וילץ והוה אתם זעם על-פנוי כל-הארץ ויחדל לבנת העיר: **9** על-כז קראו שם באלו כי-שם בליה הוה שפת כל-הארץ ומשם הופיע והוא על-פנוי כל-הארץ: פ אלה תולדת שם שם בראמאת שנה ווילך את-ארככלש שנותם אחריו הולידן את-ארככלש חמיש מאות שנה ווילך בנים ובנות: **10** כבניהם ובנותם: **11** וארככלש ח' חמיש ושלשים שנה ווילך את-ארככלש שנותם אחריו הולידן את-ארככלש חמיש מאות שנה ווילך בנים ובנותם: **12** וארככלש ח' חמיש ושלשים שנה ווילך את-ארככלש: **13** ווילך את-שלוח: **14** ווילך את-שלוח שלוש שנים וארבע מאות שנה ווילך בנים ובנותם: **15** ווילך את-שלוח אחריו הולידן את-שלוח שלוש שנים וארבע מאות שנה ווילך בנים ובנותם: **16** ווילך עבר ארבע ושלשים שנה ווילך את-פל: **17** ווילך עבר אחריו הולידן את-פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ווילך בנים ובנותם: **18** ווילך פלג שלשים שנה ווילך את-פל: **19** ווילך פלג אחריו הולידן את-פלג תעש שנים ומאותם שנה ווילך בנים ובנותם: **20** ווילך רעו שלשים שנה ווילך את-שלוח: **21** ווילך רעו אחריו הולידן את-שלוח שבע שנים ומאותם שנה ווילך בנים ובנותם: **22** ווילך שלושים שנה ווילך את-שלוח: **23** ווילך שלוח אחריו הולידן את-שלוח מאהים שנה ווילך בנים ובנותם: **24** ווילך נחור תעש ועשרים שנה ווילך את-תורה: **25** ווילך נחור אחריו הולידן את-תורה שעשרה שנה ווילך את-אברם את-אברם את-תורה ואת-ההר: **26** ווילך תורה נחורה שעשרה שנה ווילך את-אברם את-תורה ואברם מאה שנה ווילך בנים ובנותם: **27** ואלה תולדת תורה מרך הוליד את-אברם את-חבור ואת-ההר והן הוליד את-תורת: **28** ימות הָרָן על-פנוי תורה אבוי בארץ מולדתו ואור כבדים: **29** ווילך אברם ונחורה לעם נשים שם אשתי-אברם שלי ושם אשתי-חבור מלילה בת-ההן אבימלכה ואבוי סבה: **30** ותני שני עקריה אין לה וילך: **31** ווילך תורה את-אברם בון ואת-לטוט ברהירן בר-בון ואת-שני כלתו אשתי אברם בון ויצאו אתם מאור כבדים ליקת ארץך בכנען ייבאו גדרחון ושבו שם: **32** ווילך תורה חמיש שנים ומאותם שנה וימת תורה בחרון:

Chapter 12

ויאמר יהוה אל-אברהם לך לארץ מארצך וממולדתך וنبת אביך אל-הארץ אשר אראתך:² ואעשל לך גודל וארברך וגדרה שmarker והיה ברכך;³ ואברך ה' מברכיך ומכלך אוור ובברכו בר כל משפחחת הארץ:⁴ וילך אברהם כאשר דבר אליו יהוה וילך אליו לוט ואברם בזח חמש שנים ושביעים שנה בזאתו מחרון;⁵ ויהי אברהם אתי-שרו אשתו ואת-לוות קראחו' ואת-יכררכוש אשר רכשו ואת-הגעפש אשערעהן בחזרנו ויצאו ללבת הארץ כנען ויבאו ארץ כנען;⁶ ויעבר אברהם באלין עד מקומות שלם עד אלון מורה וככונען אז באזן;⁷ וירא יהוה אל-אברהם ויאמר לזרעך אתן את-הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנוראה אליו;⁸ ויעתקל משם ההורה מקדם לבית-אל ויט אהלה בית-אל מים והוא מקדם ויברךם מזבח ליהוה ויקנא בעם יהוה;⁹ וישע אברהם הלויר ונסceu הנגבה:¹⁰ ויתני רעב בארץ וילד אברהם מצרעהם ולודר שם כייבגד הרעב בארץ;¹¹ ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ולאמר אל-שרו אשותו הנה-נא וילעטיו לאשה ופטתראה את;¹² ויהי פיראו אתך המנאים ואמרו אשתו זאת והרעת אתך ואתך ייחי;¹³ אמר-ינא אחותי את למן יטבל בעבורך וחיתה נPsi בגולן;¹⁴ ויהי כבאו אברהם מצרימה ויראו המנאים את-האשה כייפה הוא ממד;¹⁵ ויראו את-השפי פרעה ויללו אותה אל-פרעה ותקח האשה בית פרעה;¹⁶ ולאברם היטיב בעבורה ויהילן צארובך ורומדים ועבדים ושפחים ואתנתן ומלים;¹⁷ ויגע יהוה | את-פרעה נגעום גודלים ואת-בינו עלי-דבר שרי אשות אברהם;¹⁸ ויראה פרעה לאברהם ויאמר מה-זאת עשית לי למה לא-הנgett לי כי אנטהך הוא;¹⁹ למה אמרת אחותי הוא ואנוך אתה לי לאשה ועתה הנגה אשתח זח וילך;²⁰ ויצו עליו פרעה אנשים ושלחו אותו ואת-אשתו ואת-יכל-אשר-לך;

Chapter 13

¹יעל אברם מ帅气ם הוא ואשתו כל-ישראל ולוט עמו הרגבה;² אברם כבד מאד במקנה בכף גזהב:³ על למסלו מנגב ועד-בית-אל גדר המקום אשר היה שם אהלו⁴ בתחילת בית-אל בין העי:⁴ אל מקומ המיובח אשר עשו שם בראשנה וקרא שם אברם בשם יהו:⁵ גם-ללאות הולך אට-אברם היה צאצזcker ואלהים:⁶ לא-ינשא אוטם הארץ לשבע יחו כי-היה רוכשם רב ולא וכל לו שבעת יחו:⁷ ויהירוב בון רעיה מוקנה-אברם והוא מוקנה-לוט והכונני והפדי או שעב בארכ:⁸ ישמר אברם אל-לאות אל-נא תני מרוכבה-בוני וב-טיר אבן רעיה קיאנשימים אחים אנחנו:⁹ הלא כל-הארץ לפניו הفرد נא מעלי אמ-הشمאל וא-יינה אס-הימן וא-שMAILה:¹⁰ ישאלות את-יעין וירא את-כל-כפר היידן כי-כל-משקה לפני | שחת יהוה את-سدם וא-ית-ומרה נעריהוה כארץ מצרים באכח צער:¹¹ ויחרלו לוט את כל-כפר היידן וישע לוט מקדם ויפרדו או שמעל אחיו:¹² אברם שב בא-רכ' כנען ולוט שב-עיר הכהר וא-הה עד-سدם:¹³ אאנשי סdem רעים וחטאים לייהו מאד:¹⁴ ויהזה אמר אל-אברם אחר' הفرد לוט קעמו שא נא עיניך וראה מרקע-המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדרה וימה:¹⁵ את-כל-הארץ אשר אתה ראה ל-אתנגה ולודער עד-עולם:¹⁶ ושמתי את-זרעך כעפר הארץ אשר | אמייל או שلمנות את-עפר הארץ

ג. מיריעך ימנה: ¹⁷ קום התהלה בארץ לארכא ווירחבה כי לך אנתנה: ¹⁸ ויאת אל אברם ייטא ווישב באלני מפרקא אשר בחרבורן ויבחרשם מזבק- ליהה פ'

"strong= "H0168" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3fs" =lemma | ¹[13:3] אהלה

Chapter 14

הה' בימי אמරפל מלך שנבר אריאור מלך אלסר כדראלעמר מלך עילם ותעדעל מלך גזום;² עשו מלכמוה את-ברעל מלך סדים ואת-בריש מלך ערמיה שנבר | מלך אדמתה ושמאבר מלך צבוזם;³ ומלך בלע היאצער;⁴ קלילאה קברו אל-עמק השדים והוא ים המלח: שחתים עשרה שנבר עבדו את-כדרעלמר ולשלש עשרה שנבר מידי;⁵ נברבע עשרה שנבר בא כדראלעמר והמלכים אשר אותו יוכ אט-רפאים בעשנתה קרבנים ואת-היזדים בהם אט-האלים בשורה קרייטים;⁶ אט-החרוי בהרכם שעיר עד איל פארן אשר על-המדבר;⁷ ישבו ויבאו אל-יעון משפטו הוא קדש יילו את-כל-שדה העמלקי וגם את-האממי השיב בחצץ תmr;⁸ ויצא מלך-סדים וממלך עטורה וממלך אדמתה וממלך צבוזם⁹ וממלך בלע היאצער וירכו את-מלך מלך עילם ותעדעל מלך גזום ואמראפל מלך שנבר ואט-ריאור מלך אלסר ארבעה מלכים את-ההמשה:¹⁰ עומק השדים בארת חמר וינסז מלך-סדים ועטורה לפולושמה והגשאים הרה נס;¹¹ יוקחו את-כילדקס ויליכ;¹² יוקחו את-ליאוט ואט-רכשנו בראתני אברם ויליכ והוא נשב בסודם;¹³ יבא הפליט וגיד לאברם העברי והוא שכנ באלני ומרא האמורachi אחוי אשכל ואחוי עבר והם בעלי ברית-אברם;¹⁴ ישמעו אברם כי נשבה אחוי ויליכ את-חניניו לינו ביתן שמנה עשר ושעל מלאות יונזר עד-זן;¹⁵ יחולק עליהם |ليلו הוא עשבדיינו וכעס וירדף עד-חובבה אשר משמאלי לך-משק;¹⁶ ישב את-כל-הרחק וגס את-ליאוט אחוי ורכשנו השב גם את-הנשים ואת-העם;¹⁷ ויצא מלך-סדים לקראתו אחרי שובן מהפכות את-כדרעלמר ואת-המלךים אשר אותו אל-עמק שהוא הוא עומק הפלק;¹⁸ ומיליכ-זק מלך שלם הוציא לחם וין והוא כהן לאל עלהון;¹⁹ יברכהו יושם ברוך אברם לאל עלהון קנה שמעם הארץ;²⁰ יבורר אל עלהון אשר מגן ציר בידיך ותתרלו מעשר מלך;²¹ יאמיר מלך-סדים אל-אברם תROL הנטש ורכש קח-לה;²² יא-מלך סדים הרימתי ידי אל-יהוה אל עלהון קנה שםים וארץ;²³ אם-מחות ועד שור-רנעל ואם-א-קח מכל-א-שר-לה ולא תאמר אני העשרה את-אברם;²⁴ בלהען רק אשר אכלו הנערומים וילקן האנשיים אשר הילכו אתי עבר אשכל ומומרא הם יוקחו חלקם;

"strong= "H6636" x-morph= "He,Np" =lemma | צבאים [1] 14:2
"strong= "H6636" x-morph= "He,Np" =lemma | צבאים [2] 14:8

Chapter 15

Chapter 16

1ישר' אשת אברם לא יללה לו ושה שפחה מצעית ושםה הגר: **2**ותאמור שר' אל-אברם הנה-נא עצני והוא מלדת בא-נא אל-שפחתו אויל' אבננה ממנה ושםע אברם לכוון שר': **3**ותקח שרי אשת אברם ואת-הבר המצרית שפחתה מוקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותמן אותה לאברם אישה לו לאשה: **4**יבא אל-הגר ומתהר ומمرا כי הרתה ומתקל גברתיה בעינה: **5**ותאמור שרי אל-אברם חמש עליךAnc' נתמי שפחתית בחולך ותולא כי הרתה ואקל בעיניה שפט והוה בינו בינו: **6**ויאמר אברם אל-ישר הבה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותעננה שר' ותברח מפניה: **7**וימצא הלאר והוא עלין הרים במדבר על-העין בדרך שור: **8**ויאמר הגר שפחת שרי אימזה באת ואני תלכי ותאמר מפניה שרי גברתך Anc' אמר ברכות: **9**ויאמר לה הלאר והוא שבי אל-כברתך והתעני תחת זיקה: **10**ויאמר לה הלאר והוא הרבה ארצה את-ערעך

לא בספר מרוב: ¹¹ אמר לה מילא ריהו הנער הרים וילדת בן וכראת שמו ושמעל קידושם יהוה אל עניר: ¹² והוא והי' פרא אלים ינו במליך כל בן ועל פניו כל אחיו ושכנן: ¹³ ותקרא שמייהו הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה ה' נאם קلام ראייתך אחיך ראי: ¹⁴ על כן קרא לבאר באר ולמי ראי הנה בירקעך ובון ברדה: ¹⁵ וכל הרג לאברם בן וקרא אברם שם בון אשר זילדה הרג שמעאל: ¹⁶ ואברם בון שמנים שנה ונש שנים בלבד תריגג את שמעאל לאברם: ס

Chapter 17

ברשותם של אבותם בדורותם ותשב שנה ורוא ואלה אל-אברהם ואמר אלהי עשו התהעל לפני והיה תמים:² ואתנה בריתינו ובינך
ארבהו אותך במאד:³ יפל אברהם על פניו וידבר אתן אלהים לאקו: ⁴ אנו הנה בריתינו אמרך והוית לאב המן גוים:⁵ ולא-יקרא עוד
את-שםך אברהם והוא שמן-אברהם כי אברהם גוים נטחין:⁶ והפרתינו אונך במאד מחד וגנתריך לגוטם ומיליכם ממעריך:⁷ והקמלו את-בריתינו
בבini ובינך בזון זרעך אחרך לדורות לברית עולם להוית לך לאלהים ולזרעך אחריך:⁸ גומתין לך ולזרעך אחריך את | ארץ מגורך את כל-ארץ
ככגען לאחיזת עולם והויתו להם לאלהים:⁹ ואמר אלהים אל-אברהם אתה א-ת-בריתינו תשמר אתה וזרעך אחריך לדורות:¹⁰ זאת בריתינו אשר
תשמרנו ביני-וביניכם בין זרעך אחריך המול לכם כל-כך:¹¹ גומלכם את בשר ערლתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם:¹² בבר-שמנת נומים ומול
ליכם כל-זכר לדורותם ליד בות מקנית-כסוף מכל ברכנכל אשר לא מחרעך הוא:¹³ המול | ימול וליד ביטח מוקנת כסוף והויתה בריתינו
בברשותם לבירת עולם:¹⁴ ועל | זכר אשר לא-ימול את-בשר ערלתו ונברתה הנפש הואה מעמיה א-ת-בריתינו הפה:¹⁵ ואמר אלהים
אל-אברהם שרו אשתך לא-ת-הרא את-שםה שרי כי שרה שקה:¹⁶ ברכתיו אתה גם נטתי ממנה לך בון וברכתיו והויתה לנוום מלכי עמים
emmuna ויה:¹⁷ יפל אברהם על פניו וצחק ואמר בלבו הלא מה-שהנה !ולד ואם-שרה הבת-תဿים שנה תלך:¹⁸ ואמר אברהם
אל-האלהים לו ישמעאל וחיה לפניו:¹⁹ ואמר אלהים אבל-שרה אשתק לידת לך בון וקוראת את-שםו צחק ובקמלו את-בריתינו אתן לבירת
עולם לזרען אחריך:²⁰ ולשמעאל שמעתך הנה | ברכתיו אתה והפרתינו אתן והפרתינו אתן במאד שנימ-עשר נשאים !ולד וגנתריך לגוי
את-בריתינו את-שםעאל בון ואת כל-לויי ביתו ואת כל-מקנית כספו כל-זכר בנאי בית אברהם ומול את-בשר ערלתם בעולם היום הזה כאשר
אברהם את-שםעאל בון ואת כל-לויי ביתו ואת כל-מקנית כספו כל-זכר בנאי בית אברהם ומול את-בשר ערלתם בעולם היום הזה כאשר
בבר אתן אלהים:²⁴ ואברהם ברת-תဿים ותשב שנה בהמלו בשער ערלה:²⁵ ישמעאל בון בך-שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלה:²⁶
בבניהם האום הזה נמול אברהם ישמעאל בון:²⁷ וכל-אנשי ביתו וליד בית מקנית כסוף מאות ברכנכל נמולו אתן:

Chapter 18

¹י' לאלו היה באלו מקרה והוא שוב פתח-האָהָל כחם הום: ²ישא ענו ונרא והנה שלשה אנשים נצרים עלי וויא ויצ לkerjaתם מפתקה ההאהל ושתחוו ארצה: ³ויאמר אדני אם-נא מצאת חן בענן אל-נא מעבר מלע בעך: ⁴קוח-נא מעט-לטם ורחצנו רעליכם והשענו תחת העץ: ⁵ואזח-הה פתליךם וסעדנו לבעם אמר תעבורו כיילען עברתם על עבדכם ויאמרו כן מעשה כאשר דברת: ⁶וימחר אברם האלה אל-שרה ואמר מהו שלש סאים קמץ סלת לווי ועשי עגות: ⁷אל-הבקר רץ אברם ויקח ברוקר בר טוב וויאן אל-הנער וימחר לשונות אתון: ⁸ויקח חמהה וחבל בקר-הבקר אשר עשה וויאן לפניום והוא עמד עליהם פתח העץ ויאכלו: ⁹ויאמר אלו אה שרה אשרך ויאמר הגה באלה: ¹⁰ויאמר שוב אשוב אליך בעת חיה והנה-בן לשירה אשתקן ושולקה שמעת פתח האָהָל והוא אחריו: ¹¹אברם ושרה זקנים באים באהל: ¹²ומצתק שורה בקרבה לאמור אחריו בלתי-ויתה-לי עדנה ואדני זקן: ¹³ויאמר והוא אל-אברם למה זה חקקה שורה לאומר האף אמנם אלך ואנו זקנתנו: ¹⁴הפלא מהו דבר למועד אשוב אליך בעת חיה ושרה בן: ¹⁵ותחש שורה לא צחקי כי יראה ואמר | לא כי צחיקת: ¹⁶ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברם הלך עטם לשלחם: ¹⁷ויהי אמר המכפה אני מאברם אשר אני עשה: ¹⁸ואברם היו לוי גודל ועצום ונברכו בו כל גוֹן הארץ: ¹⁹כי ידעתו למן אשר יצאה את-בנינו ואת-בנותו אחורי ושמרו דרך היה לעשות צדקה ומישפט למן הבה ואיה עלא-אברם את אשור-דרר עליו: ²⁰ויאמר והוא עקמת סדים ועמורה פירבה חחפאותם כי בכה מאד: ²¹ארדה-נא וארלה הצעקה הבאה אליו עשי | כליה אם לא אדעה: ²²ויפנו משם האנשים ולכך סדמות ואברם עזדו עמד לפני יהוה: ²³ויגש אברם ויאמר האף תספה צדיק עמד-רע: ²⁴אולי יש חמושים צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא תשתא למולקם למן חמשים הצדיקם אשר בקרבה: ²⁵כך-לה לך מעשת | דבר הזה להמת צדיק עמד-רע והיה בצדיק כרעש חלה לך השפט כל-הארץ לא עשה משפט: ²⁶ויאמר והוא אם-אומצא בסדים חמשים צדיקם בתוכה העיר ותשאי לכל-המקום בעבורם: ²⁷יען אברם ויאמר הגה-נא הו-אלתי לדבר אל-אדני ואני עפר ואפר: ²⁸אול' וחסון חמשים הצדיקם חמשה התשחית בэмלה את-כל-העיר ושמור לא אשחית אם-אומצא שם ארבעים וחמשה: ²⁹וינספ' לך לדבר אלין ויאמר אויל' וממצאו שם ארבעים ושמור לא עשה בעבור הארבעים: ³⁰ויאמר אל-נא בחר לאדני אדברה אויל' וממצאו שם שלשים ואדור' לא עשה אם-אומצא שם שלשים: ³¹ויאמר הגר-נא הו-אלתי לדבר אל-אדני אויל' וממצאו שם שלשים ואדור' לא אשחית בעבור העשרים: ³²ויאמר אל-נא יחר לאדני אדברה אר-הפעם אויל' וממצאו שם שלשה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה: ³³וילך והוא פאשר כליה לדבר אל-אברם ואברם שב למקומו:

Chapter 19

ובאו שמי המלכים סדמיה בערב ולוט שב בשער-סדם וראילוט יוקם לקוראים ישותחו אפיקים ארצתה;² ויאמר הנה בא-אדני סורו נא אל-באת עבדכם ולינו ורחתנו רגילם והשכמתם והלכתם לדריכם יושמרו לא כי ברוחב נלון;³ יופצרם ממד ייסרו אלו' ובאו אל-ביתנו ויעש להם משטחה ומצעות אפה ויאכלו;⁴ טרם ישבו על-הבלת מעור ועד-זקן כל-העם מקה:⁵ ייראו אל-LOT'ו' ואמר אל-LOT'ו' אמרו שמי המשתה ומשתחו ואלה אלייך העיר אשר תרדו אלייך והלכה את-הנום אל-לוד וקדשו לאל-העוזר;⁶ ואלה אל-LOT'ו' אמרו אל-LOT'ו' אמרו שמי המשתה ומשתחו ואלה אלייך העיר אשר תרדו אלייך והלכה את-הנום אל-לוד וקדשו לאל-העוזר;⁷ ואלה אל-LOT'ו' אמרו אל-LOT'ו' אמרו שמי המשתה ומשתחו ואלה אלייך העיר אשר תרדו אלייך והלכה את-הנום אל-לוד וקדשו לאל-העוזר;⁸ והנה-נא לו שמי המשתה אשר לא-ידענו אש אוציאה-הנָא את-הנָא אל-יכם ועשנו לנו לטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל-תעשן דבר פיעלך באו כל-קורות;⁹ ואמרו | גש-להiah ואמרו האחד בא-לגור ישפט שפטו עליה גרע כל מהם ישבו באיש בולוט' ממד יישוש לשבר הדלות;¹⁰ וישלחו האנשים את-ידם ובאיו את-לוט אליהם הביתה ואתי-הקלת סגו;¹¹ ואთה האנשים אשר-פתח הבית הכו בסינויים מקטן ועד-גדול וילאו למצע הפתח;¹² ואמרו האנשים אל-LOT'ו' עד מילן פה חתן ובנו נבנתיו וכל-אשרלן בעיר הוציא מורה-מקום;¹³ כי-משחותם אנחנו את-המקום הזה כי-זלה עצמות את-פנוי והוא ושלחנו וזה לשחתה;¹⁴ יצא לוט ויבר | אל-חטנו | לסתו בנטנו ולא-מר' קומו אזן מורה-מקום הזה כי-משחות ויהה את-העיר וזה מצחיק בעיני חתני;¹⁵ וכמו השمر עליה ויאיצו המלכים בלוט לאמר קומ' קוח את-השתן ואת-שתן בנונטן' הנמצאות פרטספה בעזן העיר;¹⁶ ויחזקו האנשים ביזן וקידاشון וביד-שטע בנטני בחמלת יהה עלי' וצאהו ינחרה מחוץ לעיר;¹⁷ ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט עלי-פנשר אל-תבטי אח'יך ואל-מעמיד בצל-הכבר התרה הפukt פרטספה;¹⁸ ויאמר לוט אל-המם אל-דני;¹⁹ והנה-נא מצא עביך חן בעניך ותגאל חסוך אשר עשית' עמדוי להחית את-הנפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההירה פרטספה נרעה ומתי;²⁰ והנה-נא עיר זאת קרביה לנוס שם' והיא מצער אמלטה פא שם' הלא מצער הוא ותני נפש;²¹ ואמר אל-הנָה' נשאתי פוך גם לדבר הזה לבתני הפיכ את-העיר אשר דרכ;²² מהר המלט' שם' כי לא אוכל לעשות דבר עד-באך שם' על-יכן גרא שם-העיר צור;²³ השמש יצא על-הארץ ולוט בא צער;²⁴ ויהוה המיטיר על-סדם ועל-עמורה גפרית ואש מאת יהה מרה-שיטים;²⁵ ויהפכן את-הערים האל ואת-צל-הכבר ואת-כל-פנוי הערים וצמח האדמה;²⁶ ותבטש אשתו מאחריו ותני נציב מלח;²⁷ ושבכם אברחים בבור אל-המלך אשר-עמדו שם את-פנוי יהו;²⁸ וישקוף על-פנוי סדם עומרה ועל-כל-פנוי ארץ הכביר וירא והנה עליה קויטר הארץ כקער;²⁹ ויהי בשחת אלהים את-עיר הכביר ויזכיר אליהם את-아버יהם וישלח את-LOT' מטור ההפקה בהפר' את-הערים אשר-ישב בהן לוט;³⁰ ויעל לוט מצער ושב בדור ושתי בנתני עמו כי יראו לשבת בצעיר ושב' במעורה הוא ושתי בנתני;³¹ ויאמר הכבירה אל-הכזира אבינו זקן;³² ותשחין את-אבינו זקן בלילה הוא ואש אין בארץ לבנו עליינו כדרך כל-הארץ;³³ לכלה נשקה את-אבינו זקן ונשכבה עמו וגיה מאבינו זקן;³⁴ ותבא הכבירה ותשכב את-אביה ולא-ידע בשכבהabolמה;³⁵ ותשchan גם בלילה ההוא את-אבינו זקן ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא-ידע בשכבה בזקמה;³⁶ ותהילה ובאי' שכב עמו וגיה מאבינו זקן;³⁷ ותלך הכבירה בין ותקרא שם' מואב הוא אב' מואב עד-הימים;³⁸ הצעירה גמיהו זקדה בן ותקרא שם'

Chapter 20

1 יוסע משם אברהם ארעה הרגב ושב בז'ק'דש ובין שור יער בקרר: **2** ואמר אברהם אל-שרה אשתו אחותי הוא וישלח אבימלך מלך גור ויחח את-שרה: **3** יבוא אלהים אל-אבימלך בחלים הלילה ויאמר לו הנג מת על-האשה אשר ללקחת והוא בעל בعل: **4** אבימלך לא קרא אליו ויאמר אדר'ני הגו גס-ציקן תחקר: **5** הכל הוא אמרלי אחותי הוא והיא-זגדה הוא אמרה אותו הוא בתם לבב ובנקון כפי עשייתך זאת: **6** ויאמר אדר'ני האלהים בחלים גם אני זלעת כי בתם לבבך עשית זאת ואחרון גם-אנכי אותה מהוטל עליך לא-ינתן לך נגע אליה: **7** ועתה השב אשת-האיש כירנבא הוא ויתפלל בעדק וחיה ואם-איןך משוב דעת כימנות תמות אתה וככל-אשרך: **8** ושכם אבימלך בברך ויקרא לכל-עבדיו ידבר את-כל-הבדרים האלה באזניהם ויראו באנשיהם פחד: **9** ויקרא אבימלך לא-ברהם ויאמר לו נה-עשית לנו ומזה-חטאתך לך פ' כי-הbatch עיל ועל-ממלכתך חטאה גוללה מעשים אשר לא-יעשו עשית עמוק: **10** ואמר אברהם מה ראית כי עשית את-הבדר הנה: **11** ויאמר אברהם מבית אבי ואמר לה זה חסןך אשר תעשי עמדך בצל-המקום אשר בזוא שמה אמרילך אחותי הוא: **12** ואמרתי לך אירחאת אלהים במקומ הזה והרגנו על-בדר אשתו: **13** וגם-אמנה אחותי בת-אבי הוא אך לא בת-امي ותהי לי לאשה: **14** ויהי כאשר התענו את-אלחים מבית אבי ואמר לה זה חסןך אשר תעשי עמדך כל-המקום אשר בזוא שמה אמרילך אחותי הוא: **15** ואבימלך צאן ובקר ועדים שפחתו יונן לא-ברהם ושב לו את-שרה אשתו: **16** ויאמר אבימלך הנה ארץך לפניך בטוב בעיניך שב: אמר הנה נתני אלף כסף לא-ליך הנה הו-אלך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל-ונחת: **17** ויתפלל אברהם אל-האלים וירפה אליהם את-אבימלך ואת-אשרתו ואמהותיו ולכך: **18** כי-עזר עזר-יזוה بعد כל-רחם לכית אבימלך על-בדר שרה אשתו אברהם:

Chapter 21

¹ יהוה פקד את־שרה כאשר אמר ויעש והוא לשירה כאשר דבר: ² מהר ותלך שרה לאברהם בן ליקנו למועד אשר־דבר אותו אלהים: ³ יקרא אברהם את־שם־בננו הנולד לו אשר־ילדה לו שרה יצחיק: ⁴ ימל אברהם את־ יצחק בנו ברשות מים כאשר צה אותו אלהים: ⁵ אברהם

ברירת מחדל שנה בהחלה ל' את יצחק בנו:⁶ ותאמר שלוח צחק שעשה ל' אליהם כל-השמע וצחק ל':⁷ ותאמר מ' מל' לאברהם הינקה בנים שרה כי-ילדתי בן לךנו:⁸ ואכל הילד ואמל ויעש אברהם משתה ג'ודל ביום הגמל אתי-צחיק;⁹ ותראי שלוח אתי-בריה הגם המצרית אשר-ילדה לאברהם כבנ' ל' קני;¹⁰ ותאמר לאברהם גרש האמה ה'את ואת-בנה כי ל' יישר ברהאמה ה'את עמי-צחיק;¹¹ ויעד הדבר מ' קמד בעיניו אברהם על מצחיק;¹² ויאמר אלהים אל-אברהם אל-ירע בעינך עלי-הנער ועל-אם-תך כל-אש' תאמר אליך שרה שמע בקלה כי בצחיק וקרוא לך זרע;¹³ וגם אתי-בריה האמה לעין אשענו כי זרעך הוא:¹⁴ ונשכם אברהם | בברך ויחלחם וחותמת מ' וויתן אל-ה'ג'ר שם על-ישכמיה ואתי-ה'ילד
וישלחוה ותלך ומטע במדבר באר שבע:¹⁵ ויכל' הפ' מראחותם ומשליך את-ה'ילד מחת אמד השיחם;¹⁶ ותלך ותשב לה' מננד הרתקן
בקמתחן קשת כי אמרה אל-אראה במעות הילד ותשא את-קללה ותבה:¹⁷ ושמע אליהם את-זען הנער ויקרא מל'ך אל-ה'ים |
אל-ה'ג'ר מראותם ואמיר לה מה-על' הגר אל-ה'יראוי כי-ישמעו אל-ה'ים אל-קלו הנער באשר הו-אש'ם:¹⁸ קומי שאנו אתי-ה'נער והחיק אתי-ה'יך
בן פילגוי ג'ול אשענו:¹⁹ ויפקח אליהם את-דבילה ותרא באמר מים ותלך ותמלא את-ה'סתמת מים ותשא את-ה'נער:²⁰ ויהי אליהם את-ה'נער
זיאד ולשב במדבר ויהי ר'בה קשת:²¹ וישב במדבר פארן ותקח לו אמן איש מארץ מצרים:²² ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופייל
שרצבלאו אל-אברהם לאמר אלהים עט' בכל א-שר-אחתה עשה:²³ ועתה השבעה ל' באלהים בנה א-מש-תקער ל' ולכדי כח'ס
א-שר-עראשתי עט' מעט' תעשה עט' ועמי הארץ א-שר-אורתה בה:²⁴ ויאמר אברהם א-ת-אביקר על-ה'אות בארכ הרים
אשר ג'ול עבדי א-ביכך:²⁵ ויאמר אבימלך לא ידעתי מ' עשה אתי-דבר ה'זה וgam-א'ת'ה לא-יה-גדת לו וגם אנכי לא שמעתי בלתי ה'ום:²⁶ ויהי
אברהם צאן נצ'ר ויתן לא-ביכך וירחוי שניהם בricht:²⁷ ויאב אברהם את-שבע בשת ה'צאן לבדקה:²⁸ ויאמר אבימלך אל-אברהם מה ה'נה
שבע בשת ה'אללה אשר הצابت לךנה:²⁹ ויאמר כי את-שבע בקש תקח מ'י בעבור תה'ה-יל לעזה כי חפרת את-ה'beer ה'את:³⁰ על-כן
זרא למוקם ה'הוא בארכ שבע כי שם נשבעו שניהם:³² ויכרתו ברית בארכ שבע ויקם אבימלך ופייל שרצבלאו וישבו אל-ארץ פלשתים:³³
ויטע אשר בארכ שבע וילרא-שם בשם יהוה אל עולם:³⁴ ויאר אברהם בארכ פלשתים ימים ורבים:

Chapter 22

¹ יהי אمر ר'קדרים ה'אלה והאללים נספה את-אברהם ואמר אליו אברם ויאמר לך יא את-בניך את-יחיךך אשר-אהבת את-צחוך ולרלו אל-ארץ מריה והעליה שם לעלה על אתך ההרים אשר אמר לך: ² וישכם אברם בבליר וחיבש את-המלו וlichkeit את-שנין גערו אתו וצחק בון ובקע עצי עליה ויקם נילן אל-המקום אשר-אמרלו ה'אללים: ³ בזום השליש' ושא אברם את-יעני ורא את-המקום מרחק: ⁴ ויאמר אברם אל-גערו שבולכם פה עט-המזרע ואנו והונע נלכה עד-כיה ושתוחה ובשובה אליכם: ⁵ ויהי אברם את-צחוי ה'עליה ושם עלי-צחק בון ויהי את-האש ואת-המائلת וכל-כך שניהם ייחדו: ⁶ ויאמר צחוך אל-אברהם אבי ויאמר ההני בין ויאמר הנה ה'ה' האש והעלים ואיה השה לעלה: ⁸ ויאמר אברם אל-ה'ים וראה-ה'ו המש' לבני וילכו שניהם ייחדו: ⁹ ישבו אל-המקום אשר אמרלו ה'אללים ישבן שם אברם את-המזבח ושרר את-העצים ויעקד את-צחק בון ושם אותו על-המזבח מפעל לעצים: ¹⁰ וישלח אברם את-י'ו ויהי את-המائلת לשחת את-בנ'ו: ¹¹ ויקרא אליו מלאך יהוה מרים-שםם ויאמר אברם | אברם ויאמר ה'נני: ¹² ויאמר אל-תשלח י'ך אל-הנער ואל-תעש לו מואופה כי | עתה י'עתינו פירא אלהים את-ה' ולא חשכת את-בנך את-יחיךך מפנ'ך: ¹³ וישא אברם את-יענו וירא והנה-אייל אחר נאית בסבך בקרני וילך אברם ויעלה לעלה תחת בון: ¹⁴ ויקרא אברם שמי-המקום ההוא וראה אשר-יאמר ה'ום בנה ויהה וראה: ¹⁵ ויקרא מלאך יהוה אל-אברהם שנית מרים-שםם: ¹⁶ ויאמר ב' נשבעת נאם-יהה כי עון אשר עשית את-הדבר הזה ולא חשכת את-בנך את-יחיךך: ¹⁷ כי-בנך אברך והרבה ארבה א-תזרעך כ-כוכבי השמים וככלול אשר על-ליפת ה'ים ייריש וערך את-שער א-בוי: ¹⁸ והתברכו ברוך כל גוש הארץ עקב אחר שמעת בבל': ¹⁹ ושב אברם אל-גערו ויקמו נילן ייחדו אל-באר שבע שב אברם באר שבע: ²⁰ ויהי אחר-קדרים ה'אלה יאנך לאברם לאמור הנה יילדה מלכה גס-ה'וא בנים לנתור אחריו: ²¹ ואת-יעצא בכנז א-ת-קמאן אחוי וא-ת-קמאן אבי ארם: ²² ואת-יכשד וא-ת-חו' וא-ת-פלדש וא-ת-ידל'ו וא-ת-תואל: ²³ ובתואל יולד את-רבקה שמנגה אלה' ולזה תלכה לנחור אחוי אברם: ²⁴ ופלישו שמה ראהמה ותכל גס-ה'וא את-טבח וא-ת-לחם וא-ת-תחש וא-ת-מעכח:

Chapter 23

בini ובין מה ה' הוא ואת-מתוך קבר: ¹⁶ ושמע אברהם אל-עפורה ושקל אברהם לעפרון את-הפסך אשר דבר באזני בני-ח'ת ארבע מאות שקל לפסך ערך לסתך: ¹⁷ ויקם | שה עפרון אשר במקפלה אשר לפניו מראה השקה והמערה אשר-בו וכלה עץ אשר בשלה אשר בכל-גבלו סבב: ¹⁸ לאברהם למקנה לעני בניתת כל באי שעיר-עירו: ¹⁹ ואחריךן קבר אברהם את-שרה אשתו אל-מערת שהה המקפלה על-פני מראה זוא חברון בארץ כנען: ²⁰ ויקם השדה והמערה אשרבו לאברהם לאחות-ז'בר מאת בני-ח'ת:

Chapter 24

ו Abram היה בא בימים ויהנה בבר את- אברהם הכל-אשרלו שים-נא וזה מותח ירכ': ² ואמר אברהם אל-עבדיו זקן בינו המשל בכל-אשרלו שים-נא וזה מותח ירכ': ³ ואשבען בהוה אל-ה שמוט ואלה הארץ אשר לא-תקח אשה לבני מבוגות-הכגעני אשר אובי נישב בקרובו: ⁴ כי אל-ארצ' ואיל-מולדי תלו ולחת אשה לבני ליצחק: ⁵ ואמר אליו העבד אויל לארתבה האשה ללקת אתי אל-הארץ הזאת ה'ה שב אשי אדר-בנ' אל-הארץ אשר יצאת משם: ⁶ ואמר אליו אברהם השמר לך פרטשב את-בנ' שמה: יהוה | אל-ה השמים אשר ליה מיובת אבי ונארץ מלודתי ואשר דבר-לי ואשר נשבע-לי לאמור לזרען את-הארץ הזאת ה'ה ושלח מלכנו לפוך ולחת אשה לבני משם: ⁸ אם-אל תאהה האשה להלחת אח'יך ונקי'ת משבעת' זאת נק את-בנ' לא תשב שמה: ⁹ ושם העבד את-ידי מחת זכר אברהם אד'נו ישבנו לו על-ה'זבר הזה: ¹⁰ ויקח העבד עשרה גמלים מגמל אד'נו ילבן וככלתו אד'נו בז'ן ויקם אלהם נהרים אל-עיר נחו: ¹¹ וברך הגמלים וחוץ לעיר אל-באר הרים לעת ערבית עת את-השגבת: ¹² ויאמר | וזה אלהי אד'נו אברהם בקרח-נא לפני היום ועשה-ה'סך עם אד'נו אברהם: ¹³ הנה אני נצב על-עלין הימים ובנות-אנשי העיר יצאת לשאב מים: ¹⁴ והיה הנער אמר אלהי הטיינ'א צרך ואשתה ואמרה שתה וגמג'לך אשכח את-ה ה'ה עבדה ליצחק וביה אולע'ם כיישית חסך עם אד'נו: ¹⁵ ויהיה אטרם כליה לזרב' והנה רבקה יצאת אשר לידה לבטאות ג'רמלה אשת נחו עבדה ואברהם וכודה על-שכם: ¹⁶ והגע' טבת מרא' מל'ד בתולה אויש לא זדעה ותרד השינה ותמלא כה'ה ותעל: ¹⁷ וירץ העבד לקראותה אמר גמיאני נא מעת'ם מכך: ¹⁸ ותאמר שתה אד'נו ותמהר ותרד פהה על-ידה ותשקה: ¹⁹ ותכל להשkont' ותאמור גם למל'יך אשב עד אמ-יכלו לשחת: ²⁰ ותמהר ותער כה'ה אל-השקבת ותער עד אל-הברא' לשאב ותשאב לכל-גמליו: ²¹ והאש משתחא לה מה-ה'ש לדעתה ה'ה צליח' והנה דרכו אס'יל': ²² ויה' כאשר כלו הגמלים לשאות ויקח האיש גם זב' בקע משקלו ושב' צמידים על-ידה עשרה זקב' משקלם: ²³ ויאמר בת-מי את-ה'גדי נא ל' הי' בוש' בות-אברהם מוקם לנו לילן: ²⁴ ותאמור אלהי בת-בטאות אל-אנכי בירמלה אשר ליה' לה נח'ור: ²⁵ ותאמור אלהי אם-תבן גם-חספוא ובעמו גס-מקום ללון: ²⁶ ויקד האיש וישתחוו ליה': ²⁷ ותולץ הנער ותנד לבית אמה קד'רים האלה: ²⁸ ולרכ'ה אח' ושםו לבן ווילץ לבן אל-ה'אש מעם אד'נו אנכ' בז'ר' נח'ני היה' בית אתי אד'נו: ²⁹ ותא'ר אלהי רבקה אח'ותה לאמר לה'זבר אל-ה'אש ויבא החוצה אל-העין: ³⁰ ויה' | קראת אות-ה'ג'ם ואות-ה'צדים על-ידי אח'ותה וצקען את-ד'ר' רבקה אח'ותה לאמר לה'זבר אל-ה'אש ויבא אל-ה'אש והנה עמד על-הגמלים על-ה'עין: ³¹ אמר בא ברוך היה' למ' תעמד' בחל'ו ואוכ' פנ'ת' הבת' ומוקם למל'ים: ³² ויבא האיש הביתה ופתח הגמלים ויתן רבנן ומקספו לאם'לים ומ'ם לרחץ רגלי'ו ורגלי' האנשים אשר אתן: ³³ ושם ¹¹ לפניו לאכל ונאמר לא אכל עד אס'ידברתי בבר' ואמור דבר: ³⁴ ויאמר עבד אברהם אוכ': ³⁵ ויה' בבר את-אד'נו וגדיל ויתלן צאן ובקר' כסף וול'ב ועבדם' ושות' גמלים וחותרים: ³⁶ ומיל' שר' האשת אד'נו בון לאד'נו אתק'ן זונטה ויטרלו את-כל-אל-אשרלו: ³⁷ ושבען אד'נו לאמר לא-תקח אשה לבני ה'ה נבונות ה'ה אשר אובי שב בארץ: ³⁸ אם-לא אל-ב'ת-אבי תלך ואל-משפחתי ולחת אשה לבני: ³⁹ ואמר אל-אד'נו איל' לאי-תלן האשה אחר': ⁴⁰ ויאמר איל' היה' אשר-ה'תלה-לכתי לפניו ושלח מל'אנו את-ה'ז' וצ'ר' ותא'ר את-ה'ה לבני מושפחתי ושות' אב'ו לי' תבואה אל-משפחתי אם-לא יתנו לך וה'ית נקי מיאל': ⁴² ואבא היום אל-הען ואמר' היה' אלהי אד'נו ישב' מושפחתי מצ'יח' דרכ' אשר אובי נ'ה' הלך על-יה': ⁴³ הנה אובי נצב על-עלין הימים והוא ה'עלמה' העצאת לשאב ואמרתי אל-ה' השקיינ'א מעת'ם מפקך: ⁴⁴ ואמרה אל-גמ'אתה שתה' ותעד' הענה למיל' איש'ב ה'ה האשה א'שר'ה'ק'ים היה' לבן-אד'נו: ⁴⁵ אנו' טרם אכל'ה לזרב' אלהי רבקה יצאת' וק'ה על-שכמה ותרד' הענה ותשאב ואמר אלהי השקיינ'י נא: ⁴⁶ ותמהר בת-בטאות אל-ברחו' אשר לידה' מל'ה' ואש'ם ה'טומ' על-א'ה'ה והצמ'ים על-ידיה: ⁴⁷ ואשא'ל את-ה'ה ותאמ'ר אלהי אד'נו אה'ן' בדר' אה'ת' לחת' את-ה'ה נבון' אתי' אד'נו לבן: ⁴⁹ עתה אס'יש'כם עשים' חס' ואמת' את-אד'נו הגדו' לי' ואפ'נה עלי'ין או על-ישמאל: ⁵⁰ ען' לבן וכתוא'ן' אשר הדבר לא נוכל דבר אליך רע או-יטוב: ⁵¹ לא-ה'ג'ו לי' ואפ'נה עלי'ין או על-ישמאל' לפ'יך והיה' אשר דבר' והוה: ⁵² כי' פא'ר שמע עבד אברהם את-ד'ר'יר'ו ושות'ו ארצה' לה'ה: ⁵³ יוצ'א העבד כל-כסף וכל' זב' ובגד'ים ויתן לרבקה ותולדת' נתן לאח'יה וקאה': ⁵⁴ ויאכל'ו ושת'ו ה'ה ואהאנש' אשר-רעמו ויל'נו ויקומו בבר' ויאמר של'תני לאד'נו: ⁵⁵ ויאמר אה'ה' נא'פה' המש בער אתנו' ימים אן' עשר אחר' תלן: ⁵⁶ ויאמר אלהי אל-תא'ח'ו את-ה'ה הצל'ם דרכ' של'ו'נו ואל-כה לאד'נו: ⁵⁷ ויאמרנו נקרא לנער ובשלה את-ה'ה: ⁵⁸ ויקראו לרבקה' ואמ'נו אלהי המתל' עמה' איש' זהה ותאמ'ר אלהי: ⁵⁹ של'תו את-רבקה אח'תם ואות-מנק'ת' ואות-עבד אברהם ואת-אנש': ⁶⁰ ויברכו את-רבקה' ואמ'רו לה' אח'תנו את-ה'י לא-לפי רבקה וויש' זרער את-שער שאנ'ו: ⁶¹ ותל'ם רבקה' וונערת'ה' ותרכ'בנה' על-ה'גמלים ותל'ינה' א'ת'ה' האיש ויקח העבד את-רבקה' וילן: ⁶² ויצחק' בא מבוא בא ר' ראי' והוא ישב בארץ הנגב: ⁶³ ישא' יצחק' לשוח' בשדה' לנטות ער' וושא' ענ'ו וירא' והנה גמלים באם': ⁶⁴ ותשא' רבקה' את-ענ'ה ותרא' את-ישראל' ותפל' מעל' הגמל: ⁶⁵ ותאמ'ר אל-ה'עבד מ'יה'א'ש ה'ל'ה'ה'ה'ל' בשדה' לקראותנו' ויאמר העבד הוא אד'נו ותחק' הצער' ותתקס': ⁶⁶ וספר העבד ליצחק את כל-ה'דב'ים אשר עשה: ⁶⁷ ויבא' וצ'ק' האלה'ה' שרה' אמו' ויקח את-רבקה' ותהי'לו' לאשה ואהבה' וויהם' יצחק' א'ת'ה' א'ת'ה' א'ת'ה'

"strong= "c:H3455" x-morph= "He,C:VHw3ms lemma= יָשַׁם | 1[24:33]

Chapter 25

¹ וַיֹּסֶף אֶבְרָהָם וַיִּקְחֵחַ אֲשָׂה וְשָׂמֶה קְטוּרָה: ² וַיַּלְدֵל לוֹ אֶת־זָמְרָן וְאֶת־יַקְשָׁן וְאֶת־מִדְעָן וְאֶת־יַשְׁבָּק וְאֶת־שָׁוֹם: ³ וַיַּקְשֵׁן לוֹד אֶת־שָׁבָא וְאֶת־דָּגָן
וְכַנְּיָן דָּגָן הַיּוֹשֵׁב לְבִנְיָםִן עַפְרוֹן חֶנְקָר וְאֶבְרָעָן וְאֶלְעָדָה וְאֶלְעָדָה בְּנֵי קְטוּרָה: ⁵ וַיַּתְּנוּ אֶבְרָהָם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ
לִצְחָק: ⁶ וְלֹבְנֵי הַפְּלִינְשִׂים אֲשֶׁר לְאֶבְרָהָם בְּנֵן אֶבְרָהָם מִתְנַת וְשָׁלְחוֹם מַעַל לִצְחָק בֶּן־בְּנֵי קְדוֹמָה אֶל־אֶרְץ קְדוֹם: ⁷ וְאֶלְהָה וְנִיְשְׁנִי
אֶבְרָהָם אֲשֶׁר־יְהִי מִאתָ שָׁנָה וְשָׁבָעִים שָׁנָה וְחִמְשׁ שָׁנִים: ⁸ וְאֶגְוֹן וְיִמְתָּא אֶבְרָהָם בְּשִׁבְבָּה טוֹבָה זָקָן וְשָׁבָע וְאַסְפָּר אֶל־עַקְמִי: ⁹ וַיַּקְבֵּר אָתְּן צִחָק
וְשָׁמְעוֹאֵל בְּנֵי אֶלְמָעַרְתָּה הַמִּכְלָלָה אֶל־שְׂרָה עַפְרוֹן בְּצָרָר חֶחָלִי אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מִקְרָא: ¹⁰ הַשְׁדָּה אֲשֶׁר־קָנָה אֶבְרָהָם מִאתָ בְּנֵית־שָׁמָה קְבָּר
אֶבְרָהָם וְשָׁרָה אֲשֶׁתָּה: ¹¹ וְיְהִי אֶחָר־יְמֹת אֶבְרָהָם בְּנֵן יְשָׁמְעוֹאֵל וְבְנֵי צִחָק עַמְּבָאֵר לְלִי: ¹² רָאִיס
בְּרֶאֱבָרָהָם אֲשֶׁר לוֹדָה הַגָּר הַמִּצְרִית שְׁפָתָה שָׁרָה לְאֶבְרָהָם: ¹³ וְאֶלְהָה שְׁמוֹת בְּנֵי שָׁמְעוֹאֵל
וְמִבְשָׁמָם: ¹⁴ וְמִשְׁמָעַן וְדָמָה וְמִשְׁמָה: ¹⁵ תְּחִדֵּז וְתִמְאֵז טֻור נְפָשָׁוֹן קְדוֹמָה: ¹⁶ וְאֶלְהָה הַמִּבְשָׁמָם בְּנֵי שָׁמְעוֹאֵל
וְשָׁמָם לְאַמְתָּם: ¹⁷ וְאֶלְהָה שְׁנִיְשִׁי וְשָׁמְעוֹאֵל מִתְנַת שָׁנָה וְשָׁלְחוֹם שָׁנָה וְעַמְּבָעָן שָׁנִים וְאַגְּעָן שָׁנִים וְאַסְפָּר אֶל־עַקְמִי: ¹⁸ וְשָׁקָנָן מַחְוָילָה
עַל־פְּנֵי מִצְרָם בְּאַחֲרָה אֲשֶׁר־הָרָא עַל־פְּנֵי כָּל־אֲחָיו גַּפְלָפָר צִחָק לְיהֹהָן לְבִנְיָה לְאַשְׁתָּוֹן
שָׁנָה בְּקָחָתָוֹן אֶת־רְבָּקָה בְּתַבְּתוֹאֵל הַאֲרָפִי מִפְּנֵי אַרְם אֲחֹתָה לְבִנְיָה לְאַשְׁתָּוֹן:²¹ וְעַטְרָה צִחָק
לְהָשָׁנוֹת וְתִמְאֵז אֲשֶׁתָּה: ²² וְיְהִי אֶמְרֵה וְהָזָה לְהָשָׁנוֹת גַּוְתָּם:²³ וְיְהִי אֶמְרֵה וְהָזָה
בְּבִטְנָךְ וְשָׁנָיְלָאֵל מִמְעִין וְפָרָדוֹן וְלֹאֵם יְאַמְּץ וְרַבְּעַזְרָעָן צִחָק
כָּאַדְרָת שְׁעָרָיו וְיִקְרָא שְׁמָן: ²⁴ וְיִמְלָאוּן יְמִיהָ לְלִדְתָּה וְהָנָה תְּמַם בְּבִטְנָה:²⁵ וְיִצְאָה הַרְאָשָׁוֹן אֶת־מִזְמָנִי כָּל־
אַדְלָוָן
הַנְּעָרִים וְהָיָה עַשְׂרָן יְזִיעָד צִחָק אֶת־עַתְּשָׁוֹן צִחָק בְּפִי וְרְבָּקָה אֶת־בְּתָאַת־עַקְמִבָּק:²⁹ וְיִזְדָּק
עַקְמָר גַּנְדִּיב וְבָאֵעַשְׂנָה מִקְרָה כְּיוֹם אַתְּבָרְתָּה:³⁰ וְיִאַמְרָר עַקְמָר הַשְׁבָּעָה לְכֹתָם וְשָׁבָע
לְזָהָר אַתְּבָרְתָּה לְעַקְמָר:³² וְעַקְמָר נְתַנְּנָה לְעַשְׂנָה לְקָם וְנְגִיד עַדְשִׁים וְאַכְלָל וְשִׁתָּה וְיִקְרָא עַלְרָעָן וְיִשְׁבָּע
אַמְּקָר אַתְּבָרְתָּה:³³ וְיִאַמְרָר עַקְמָר מִקְרָה כְּיוֹם אַתְּבָרְתָּה לְעַקְמָר הַשְׁבָּעָה לְזָהָר וְשָׁבָע
לְזָהָר וְרְבָּקָה אַתְּבָרְתָּה אֲשֶׁתָּה:³⁴ וְיִשְׁבָּע נְתַנְּנָה לְעַשְׂנָה לְקָם וְנְגִיד עַדְשִׁים וְאַכְלָל וְשִׁתָּה וְיִקְרָא עַלְרָעָן וְיִשְׁבָּע

"strong= "H1471a" x-morph= "He,Ncmpa lemma= גָּוִי | 1[25:23]

Chapter 26

¹ וְיִהְיֶה רַבְּבָאָרָן מִלְבָד הַרְעָב הַרְאָשָׁוֹן אֲשֶׁר־הָיָה בִּמְיֻחָד אֶבְרָהָם וְיִלְרָא צִחָק אֶל־אֲבִימָלָךְ מַלְּכָ פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה:² וַיַּאֲלֵלוּ הָזָה וְאֶמְרֵה אֶל־תְּהִרְדֵּב
מִצְרָמָה שָׁקָנָה בְּאֶרְץ אֲשֶׁר־אָמַר אֶלְךָ:³ גַּוְתָּא בְּאֶרְץ הַזָּה וְאֶת־מִצְרָמָה עַפְרוֹן וְאֶבְרָעָן כִּילָבָן וְלְוָרָעָר אֶת־כָּל־הָאָרֶץ הָאל וְבְקָמָתִי אֶת־הַשְּׁבָּעָה
אֲשֶׁר־שְׁבָעָתִי לְאֶבְרָהָם אֲבָרָךְ:⁴ וְהַרְבָּתִי אֶת־צִחָק כְּכָכְבָּה שָׁמַיִם וְנִמְתָּא תְּחִדְשָׁעָר לְזָהָר אֶת־עַקְמִבָּק כָּל־גַּוְיִן הָאָרֶץ:⁵ וְיִקְרָא
אֲשֶׁר־שְׁמָעָא אֶבְרָהָם בְּהַלִּי וְשְׁמָר־מִשְׁמָרָתִי מִצְוָתִי קְדוּמִי וְתוֹרָתִי:⁶ וְשָׁבָע צִחָק בְּגַרְגָּר:⁷ וְשָׁאַלְוָן אֶנְשִׁי הַמִּקְומָם לְאַשְׁתָּוֹן צִחָק
לְאַמְרֵה אֲשֶׁלְיָן פְּרִיחָרָגָן אֶבְנָשִׁי הַמִּקְומָם עַל־דְּבָרָה קְדָמָה כִּי־יְהִי כְּרָבָה כִּי־יְהִי כְּרָבָה
וְיִרְאָה צִחָק מִצְחָק אֲתָר־רְבָּקָה אֲשֶׁתָּה:⁹ וְיִקְרָא אֶבְיִמְלָךְ מִזְמָרָתִי לְזָהָר וְהָבָתָה עַלְנוּ אֲשֶׁר־אָמַר
אֶמְרָתִי פְּרָאָמוֹת עַלְיהָ:¹⁰ וְיִאַמְרָר אֶבְיִמְלָךְ מִזְמָרָתִי עַלְמָעַט שְׁבָק אֶחָד הַעַמְּבָד אֶת־אַשְׁתָּה וְהָבָתָה עַלְנוּ אֲשֶׁר־אָמַר
אֶת־כָּל־הָעָם לְאַמְרָר הַגְּנָעָב בְּאֶשׁ הַזָּה וְבְאַשְׁתָּה מִזְמָרָתִי:¹² וְיִזְרָעֵל צִחָק הַזָּה וְבְשָׁנָה הַזָּה מִזְמָרָתִי וְבְכָרָה הַזָּה:¹³ וְיִדְלָל
הָאָשָׁוֹן וְלִרְאָה הַלְּוָרְגָּל עַד כִּיגְדָּל מִזְמָרָתִי:¹⁴ וְיִהְלָל מִקְהָרָצָן מִזְמָרָתִי בְּלִרְבָּד וְיִבְזָהָר
אֶבְיִי אֶבְרָהָם אֶבְיִמְלָךְ מִזְמָרָתִי פְּלִשְׁתִּים וְיִמְלָאוּן כְּפָרָר מִזְמָרָתִי:¹⁵ וְכָל־הַבָּאָרָת אֲשֶׁר־חִפְרָעָן עַבְדָּי
בְּנַחְלָגָר יִשְׁבָּע שָׁמָן:¹⁸ וְשָׁבָע צִחָק וְחִפְרָעָן | אֶת־בָּאָרָת הַפְּנִים אֲשֶׁר־אָמַר
שָׁנָות כְּשָׁנָה אֲשֶׁר־קָרָא לְהָנָה וְאַיְירָן אֲשֶׁר־הָנָה אֲשֶׁר־הָאָהָרָן וְיִקְרָא
וְיִקְרָא שָׁמָמָה כְּרָבָה אֲשֶׁר־עַבְדָּי וְיִרְבָּן גַּמְשָׁלָה וְיִקְרָא שָׁמָה שְׁתָרָה:²² וְעַתְּקָה מִשְׁמָן וְחִפְרָעָן בָּאָרָת וְלֹאָרָת
עַלְיהָ וְיִקְרָא שָׁמָה כְּרָבָה אֲשֶׁר־עַבְדָּי וְיִרְבָּן גַּמְשָׁלָה וְיִקְרָא שָׁמָה
אֲלֹהִים וְיִרְבָּן גַּמְשָׁלָה וְיִקְרָא שָׁמָה כְּרָבָה:²⁴ וְרָאָלָי הַיּוֹהָא כְּלִילָה הָאָהָרָן וְיִאַמְרָר
אֲלֹהִים אֲבָגָן אֲלֹהִים כְּרָבָה אֲלֹהִים כְּרָבָה:²⁵ וְיִקְרָא שָׁמָמָה כְּרָבָה וְיִקְרָא
אֲלֹהִים וְיִרְבָּן גַּמְשָׁלָה וְיִקְרָא שָׁמָמָה כְּרָבָה:²⁶ וְיִאַמְרָר אֲלֹהִים מִזְמָרָתִי
אֲהָלוֹן וְיִרְבָּן גַּמְשָׁלָה וְיִקְרָא שָׁמָמָה כְּרָבָה:²⁹ וְיִשְׁתַּחַווּ אֲלֹהִים
וְשָׁנָה כְּשָׁנָה אֲשֶׁר־קָרָא לְהָנָה וְיִרְבָּן גַּמְשָׁלָה וְיִקְרָא שָׁנָה
אֲלֹהִים וְיִרְבָּן גַּמְשָׁלָה וְיִקְרָא שָׁנָה:³¹ וְיִקְרָא אֲתָה שָׁבָעָה עַל־כָּל־הַיּוֹם הַזָּה:³² וְיִקְרָא
אֲלֹהִים וְיִשְׁמַרְוּ אֲלֹהִים לְזָהָר וְיִרְבָּן גַּמְשָׁלָה וְיִקְרָא
אֲלֹהִים וְיִרְבָּן גַּמְשָׁלָה וְיִקְרָא שָׁבָעָה עַל־כָּל־הַיּוֹם הַזָּה:³⁴ וְיִקְרָא
אֲלֹהִים וְיִרְבָּן גַּמְשָׁלָה וְיִקְרָא שָׁבָעָה עַל־כָּל־הַיּוֹם הַזָּה:³⁵ וְיִמְהַנֵּן מִזְמָרָתִי
בְּתַאֲרִי הַחֲמִינִית וְאֶת־בְּשָׁמָתִי בְּתַאֲרִי הַחֲמִינִית:³⁵

Chapter 27

1. כי ה' פ' כי יתקח ותkehו עני מראת ויקרא את-עשן | בון הגדל ואמר אלו בני ואמר אלה הנני: ² ויאמר הנה-נא זקנני לא ידעתני ים מותמי:
3. עתה שאננא כליר תליך וקשתך וצא השזה וצדקה לי צידה: ¹¹ ⁴ ונשיהלו מטעמים כאשר אהבתני והבאה לי ואלה בעבר תברך נפשי
בטרם אמות: ⁵ ורבקה שמעת בדבר וצחק אל-על עשו בון וילך עשו השזה לצד להבאי: ⁶ ורבקה אמרה אל-יעקב בנה לאמר הנה שמעתני
את-אביך מדבר אל-עשן אחריך לאמר: ⁷ הבאה לי ציד ועשה לימי מטעמים ואלה ואברכה לפני והוה לפני מותמי: ⁸ ועתה בון שמע בקהל לאשר
אני מצאה אתך: ⁹ לזרנא אל-הצאן וקח-לי משם שנין גדי-יעים תנבים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אבא: ¹⁰ והבאת לאביך ואכל בעבר
אשר ברכך לפני מותמי: ¹¹ ויאמר יעקב אל-רבקה אמרו בון עשו אחיך אש-שור ואנכי איש חיל: ¹² אולימשנאי אבוי והיינו כמתעתע
והבאתני על קללה ולא ברכה: ¹³ ותאמר לו אמו עלי קללתך בוני ארך שמע בקהל וזכר קח-לי: ¹⁴ וילך וצחק ובא לאמן ותענש אמו מטעמים כאשר
אהב אביו: ¹⁵ ותחק רבקה אתרבגדי עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בפית ותלבש את-יעקב בנה הקטן: ¹⁶ ואת ערת גדי הצעום הלבשה
על-ידי ועל חלקת צארי: ¹⁷ ותענ את-המטעמים ואת-החלם אשר עשותה בזיד יעקב בנה: ¹⁸ ויבא אל-אבוי ויאמר אבוי ויאמר הצעוי מי אתה
בון: ¹⁹ ויאמר יעקב אל-אבוי אנכיני עשו בקהל עשייתו כאשר דברת אליו קומ-נא שבה ואלה מצדי בעבר תברכני נפשך: ²⁰ ויאמר יצחק
אל-בנו מיה-זה מהרת למצויא ויאמר כי הקorra והוה אל-היר לפני: ²¹ ויאמר יצחק אל-יעקב גשה-נא ואמשך בוני האתיה זה בוני עשו אס-לא:
ויגש יעקב אל-יצחק אבוי ומישחו ואמר הקל-קליע בעקב והזדים ידי עשו: ²² לא הכוין פירחינו ידיו עשו אחוי שערת וברכה: ²⁴ ויאמר
אתה זה בוני עשו ויאמר אבוי: ²⁵ ויאמר הגשה לי ואלה מזיד בוני למען וברך נפשו וינש-לו ואכל ויבא לו יון ושתת: ²⁶ ויאמר אל-יוסחן יצחק אבוי
גשה-נא ושקה-לי בוני: ²⁷ ואיש-וישק לו וירח אתר-חיט בגדיי וברכהו ואמר ראה-ר' בוני כריכ שדה אשר ברכו היה: ²⁸ ותורתך האלהים מטל
השםים ומשפניך הארץ ולב-דין ותריש: ²⁹ עבדך עולם ווישתחוו לך לאומים הוה גיבור לאחיך ווישתחוו לך בוני אמר אוריריך אדור וمبرכיך
ברוך: ³⁰ ויהי כאשר כליה יצחק לברך את-יעקב יהי ארך יציא ציא-עלבך מאת פניו יצחק אבוי ועשו אחוי בא מצדך: ³¹ ויעש גם-הוא מטעמים
יבא לאבוי ויאמר לאבוי יcum אבוי ואכל מזיד בון בעבר תברכני נפשך: ³² ויאמר לו יצחק אבוי מילאתה ואktor אט בנק בך-ךך עשו: ³³ ויחרד
יצחק חרדה גדרה ודרמאן ואמר מיאפוא הוא הא-צד-צד יבוא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם-ברוך היה: ³⁴ כשמי עשו את-צד-ה
אבוי ויצחק צעקה גדרה ומורה עד-חמאן ויאמר לאבוי ברכני גם-אנני אבוי: ³⁵ ויאמר בא אחריך במרתה ויקח ברכתך: ³⁶ ויאמר בכ' קרא שם
יעקב ויעקב-בוני זה פעים אתר-בכורתו ליה ונה עתה לך ברכתני ויאמר הלא-אצלת ליה ברכה: ³⁷ ויען יצחק ויאמר לעשו הון גיבור שמתמי ליה
את-כל-אחו נתתי לו לעבדים וגוז ותריש סמכתו ולכה אפוא מה עעשה בוני: ³⁸ ויאמר עשו אל-אבוי ברכהacha אחת הוילך אבוי ברכני גם-אנני
אבי וישא עשו קלון ויבך: ³⁹ ויען יצחק אבוי ויאמר אלו הוה ממשני הא-זון והיה מושבר ומוטל השמים מעל: ⁴⁰ על-חרבר תהוה ואת-אחים
תשוב והיה כאשר תולד ופרקת על-מיול צוארכך: ⁴¹ ושתנים עשו את-יעקב על-הברכה אשר ברכו אבוי ויאמר עשו בל'ו! קרבנו ימי-אבל אבוי
ואחרגה את-יעקב אחיהם: ⁴² ויאד לרבקה את-דבורי עשו בונה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקlein ותאמר אלו הנה עשו אחיך מתנהם לנו
להרבקה: ⁴³ ועתה בוני שמע בקהל וcum אל-לبن אחיך הרבקה: ⁴⁴ וישבת עמו ובין אחדים עד אשר-תשוב חמת אחיך: ⁴⁵ עד-שוב אפר-אחים
מפרק ושבך את א-שר-עשית לו ושלחתו ולקחתו משלם לתחה אשכל גם-שניכם זום אחיך: ⁴⁶ ותאמור רבקה אל-יצחק קצתי בחרן מפנוי בונת חות
אם-לחת ע יעקב אשה מבונת-חות قالה מבנות הלאץ למלה לי חיות:

"strong= "H6720" x-morph= "He,Ncmsa" צִדָּה =lemma | צִדָּה [1] 27:3
"strongq= "c:H7812" x-morph= "He,C:Vvj3ms" שְׁחָה =lemma | שְׁחָה [2] 27:29

Chapter 28

יקרא יצחק אל-יעקב ויברך אותו ויעצחו ויאמר לו לא-תתקח אשה מבנות כבנען:² קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבוי אמריך וקח לך משלם אלה מבנות לבן אתך אמריך:³ אל-שדי יברך אתך ויברכך והיית לקרבל עמי:⁴ יותר לך את-יברכת אברהם לך ויזכרך אחר לרשותך את-ארץ מג'יר אשר-נתן לך אלהים לאברהם:⁵ וישלח יצחק את-יעקב וילך פדנה ארם אל-לבן בורבאות אל-הארמי אתך רבקה אם יעקב ויעשו:⁶ וירא עשו כי-יברך יצחק את-יעקב ושלח אותו פדנה ארם לקחתלו משלם אשה בברכו אותו יוציאו לעלינו לא-תתקח אשה מבנות כבנען:⁷ וישמע יעקב אל-אבוי ואלהמו וילך פדנה ארם:⁸ וירא עשו כי רעوت בנות כבנען בעיני יצחק אמריך:⁹ וילך שעשו אל-ישמעאל ויקח את-ימפלת בת-ישמעאל בראברהם אהות נביות על-נישיו לו לאשה:¹⁰ ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה:¹¹ ופגע במקומים וילן שם כי-יבאה השם ויקח מאכני הפלקים ושם מראשתו ושכוב במקומם ההוא:¹² ויחלם והנה סלם מצב ארעה וראשו מגע השטימה והונגה מליכי אל-לודים עליהם ווידים בז:¹³ והונגה היה נצב עלינו ויאמר אמן היה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק האין אשר אתה שכב עלייה לך אתונגה וזרעך:¹⁴ והוא זרעך כuper הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בר כל-משפחת האדמה ובצערך:¹⁵ והונגה אנכי עמך ושמורתך בכל אשר-תלך והשבתיך אל-האדמות הؤת כי לא אעזבך עד אשר אם-עשויית את אשיד-דרתני לך:¹⁶ וישעך יעקב משפטנו ואמר אכם יש ויה במקומם הזה ואני לא אינעת:¹⁷ וירא ואמר מה-ונזרא המקומות הזה אין זה כי אמ-יבית אליהם וזה שער השמיים:¹⁸ וישכטם יעקב בבלקן ויקח את-האנן אשר-שם מראשתו ושם אתה מצבה ויצק שמן על-ראשה:¹⁹ ייקרא את-שם-המקומם ההוא בימת אל ואולם לו שמי-העיר לראשה:²⁰ ויקר

יעקב נזכר לאמר אם יהיה אלהים עמדו שומרני בדרך זהה אשר אנחנו הולך ונתרカリ לחם לאל כל ובגד לבש: ²¹ ושבתי בשלום אל בית אבי היה והוא לאליהם: ²² והאבן הלהת אשר-רשਮתי מצחיה היה בית אלהים וכל אשר תורתל עשר עשרנו לנו:

Chapter 29

1 ישא עילק רגלו וילך ארץ בנו קדם: **2** פירא והנה שם שלשה עד ריצאן רצחים עליה כי מරבהEAR הלא ישבו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר: **3** ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פין הבאר והשכו את הצען והשיבו את הרחבן על פין הבאר למקומה: **4** וניאר להם עלבוב אמי מאן ואמלו מחרן אונחן: **5** וניאר לעם היודעטם את לבון ברקחו ויאמר לו ישבו **6** וניאר להם השלים לו ויאמרו שלום והנה רחל בתוח באהה עמידאהן: **7** וניאר תן עוד היום דזול לא-יעת האסף המקונה השכו החטא ולכי רעו: **8** וניאר לנו נוכלה עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פין הבאר והשווינו החטא: **9** עזנו מדבר עםם ורחל באה עמידאהן אשר לא-יבא כי רעה הוא: **10** וילך כאשר ראה עילק את רחל בת-לבון אתוי אמו ואיש עילק ואיל את הראבן מעל פין הבאר ושכח את יאנן לבן אחוי אמו: **11** וניאר עילק לרחל וניאר את קילו יבר: **12** וילך עילק לרחל כי אביה הוא וכי בררבקה הוא ותרץ ותגד לא-יבא: **13** ויהי כשםל לבן את-עטם | עילק בר-חחות ויצח לקראתו ויתבקלו ונשקלו וביאהו אל-ביתו וספר לרבן את כל-הבדנים האלה: **14** וניאר לו לבן אף עצמי גבוריו איתה ושב עמו חזש ימים: **15** וניאר לבן לילק היכיאתי אתה ושבותני חנוך הגידה לי מה-משרתך: **16** וללבן שתי בנות שם הגדרה לאה ושם הקטנה רחל: **17** ויעני לאה רכotta ורחל הiyתה ופט' תאר ופט' מראה: **18** ואהוב עילק את רחל ואמר עשבך שבע שנים ברחל בתה הקטנה: **19** וניאר לבן טוב תותי אתה לך מתתיא לאיש אחר שבה עמי: **20** ושבך עילק ברכול שבע שנים ויהי בעיניו ימים אחרים בא-הבטן אתה: **21** וניאר עילק אל-לבן קבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אלה: **22** וניאסף לבן את-כל-אנשי המקום ויעש משתה: **23** ויהי בפרק והנה הירוא לאה ויאמר בערב ויקח את-לאה בטו ויבא אותה אל-לו ובנה אליה: **24** ויעtan לבן לה את-צלפה שפקתו לאה בתו שפחה: **25** ויהי בפרק והנה הירוא לאה ויאמר אל-לבן מה-זאת עשית לי הלא ברכול עכדי עמר ולמה רמיינן: **26** וניאר לבן לא-יעשה כן בקוקומו לסת הצעירה לפניו הבכירה: **27** מלא שבע זאת וננתנה לך גמ-את-זאת בעבזה אשר מעבד עמדו עד שבע שנים אחרות: **28** ויעש עילק כן ומלא שבע זאת ותראלו את רחל בתו לאשה: **29** ויעtan לבן לערל בטו את-בלקה שפקתו לה לשפחה: **30** ייג'א גם אל-רחל ויאתב גם-את-רחל מלאה ושבך עמו עד שבע שנים אחרות: **31** וירא יהוה כי-שנאה לאה ופתח את-רchromה וויחל עקריה: **32** ותהר לאה ותולד בן ותקרא שמו רואון כי אמרה כי-ראיה והוא-בעני כי עטה ואהבני איש: **33** ותהר עוד ותולד בן ותאמר כי-שמע יהוה כי-שנאה אכן ויתרלו גמ-את-זיה ותקרא שמו שמעון: **34** ותהר עוד ותולד בן ותאמר עטה הפעם ולזה אויש אל-כילדתי לו שלשה בנים על-כן קרא-שםו לו: **35** ותהר עוד ותולד בן ותאמר הפעם אודה את-יהו על-כן קרא-שםו יהודה ותעמד מלחת:

Chapter 30

וְתָרָא רֹחֵל כִּי לֹא זָלַה לְעַזְבָּו וְתָקֵנָא רֹחֵל בְּאֶחָתָה וְתָמֵר אֶל־עַזְבָּבָה לְבִנִּים אֲמִין־אָנוּנִי;² יְחִיר־אָרָף יַעֲקֹב בְּרֹחֵל וְאָמַר הַתְּהֻת
אֲלֵהֶם אָנוּנִי אֲשֶׁר מִנְעַמְרַב פְּרִיבָּטָן;³ וְתָאָמַר הַגָּהָה אֲמִתִּיה בְּלַהֲהָ בְּאַלְיהָ וְתָלֵד עַל־בְּרָכָי וְאַבְנָה גַּמְ-אָנוּנִי מִקְפָּה:⁴ וְתָמְרוּלָן אֲתִ-בְּלָהָה
שְׁפָחָתָה לְאַשָּׁה וְבָא אַלְיהָ;⁵ וְתָהָר בְּלַהֲהָ וְתָלֵד לְעַזְבָּבָן;⁶ וְתָאָמַר רֹחֵל דְּבָנָי אַלְהָיִם וְגַם שְׁמַע בְּלָהָן וְתָרְלִי בָּן עַלְכָּן קְרָאה שְׁמוֹ ذָה;⁷
וְתָרָא שְׁוֹד תָּלֵד בְּלַהֲהָ שְׁפָחָתָה רֹחֵל בָּן שְׁמַן לְעַזְבָּבָן;⁸ וְתָאָמַר רֹחֵל נְפָטוֹלָן אַלְהָיִם | נְפָלוֹתָי עַמְ-אִיחָתָי גַּמְ-יִלְמָתָי וְתָקֵרָא שְׁמוֹ נְפָטוֹלָן;⁹ וְתָרָא
לְאַהָה כִּי עַמְעָה מְלָדָת וְתָקֵח אַתְּ-זְלָפָה שְׁפָחָתָה וְתָתַן אַתְּהָ לְעַזְבָּבָן;¹⁰ וְתָלֵד זְלָפָה שְׁפָחָתָה לְאַהָה לְעַזְבָּבָן;¹¹ וְתָאָמַר לְאַהָה בְּדָד וְתָקֵרָא
אֲתִ-שְׁמוֹ ذָה;¹² וְתָלֵד זְלָפָה שְׁפָחָתָה לְאַהָה בָּן שְׁנִי לְעַזְבָּבָן;¹³ וְתָאָמַר לְאַהָה בָּאָשָׁרָן כִּי אֲשֶׁר-בָּנָה וְתָקֵרָא אֲתִ-שְׁמוֹ אָשָׁר;¹⁴ וְלָרְגָּבָן בִּימָן
קָצִיר-חַטּוֹם וְיָמָא דְּזָדָאִים בְּשָׁדָה וּבָא אָתְם אַלְלָהָא אָמְנוּ וְתָאָמַר רֹחֵל אַלְלָהָא תְּנִינָא לְמִדְוָדָאִי בָּנָה;¹⁵ וְתָאָמַר לְהָה המעַט קְחָתָר אַתְּ-אִישָׁי
וְלְקַחְתָּ גַם אַתְּ-זְדָאִי בָּנָי וְתָאָמַר רֹחֵל לְכָן שְׁכָב עַמְרַק הַלְּלָה תְּמָתָדָאִי בָּנָה;¹⁶ וְיָבָא יַעֲקֹב מְרַחְשָׁדָה בְּעַרְבָּן וְמַצָּא לְאַהָה לְקָרָאתָה וְתָאָמַר אַלְיָ
תְּבָא כִּי שְׁכָר שְׁכָר-תְּבִיךְ בְּדָזָאִי בָּנִי וְשְׁכָב עַמְהָ בְּלִילָה הָא;¹⁷ וְשְׁמַע אַלְהָיִם אַלְלָהָא וְתָהָר וְתָלֵד לְעַזְבָּבָן חִמְשִׁין;¹⁸ וְתָאָמַר לְאַהָה נְתָן
אֲלֵהֶם שְׁכָר אֲשֶׁר-נְמַתִּי שְׁפָחָתִי לְאַישָׁי וְתָקֵרָא אֲתִ-שְׁמוֹ וְשְׁכָר;¹⁹ וְתָהָר עַד לְאַהָה וְתָלֵד בְּרָשָׁי לְעַזְבָּבָן;²⁰ וְתָאָמַר לְאַהָה זְבָדָי אֲלֵהֶם | אֲתִי זְבָד
טוֹב הַפָּעָם יְזָבְּלִי אֲשָׁי כִּי-לְדָתִי לֹא שְׁשָׁה בְּנִים וְתָקֵרָא אֲתִ-שְׁמוֹ זְבָלִונָן;²¹ וְאָמַר יְלָה בַּת וְתָקֵרָא אֲתִ-שְׁמוֹ דִּינָה;²² וְיָכָר אֲלֵהֶם אֲתִ-רְחָל
וְשְׁמַע אַלְהָיִם אֲשָׁר-תְּרַחְמָה;²³ וְתָהָר וְתָלֵד בָּן וְתָאָמַר אַסְכָּפָ אֲלֵהֶם אֲתִ-שְׁמוֹ;²⁴ וְתָקֵרָא אֲתִ-שְׁמוֹ יוֹסֵף לְאָמָר סְפָר וְהָוָה לִי בָּן
אֲחָר;²⁵ וְיָהִי כִּאָשָׁר לְהָה רַטְל אַתְּ-יוֹסֵף וְתָאָמַר יַעֲקֹב אַלְלָבָן שְׁלָחָנִי וְאַלְכָה אַלְמָקוּמִי וְאַלְכָה
בָּנָן וְאַלְכָה כִּי אַתְּה דְּלָעַת אַתְּ-עַבְדָתִי אֲשֶׁר עַבְדָתִךְ;²⁶ וְתָהָר אַלְלָו לְבָנִי אַמְ-יָא מַעֲצָתִי תְּחִן בְּעִינֵךְ נְמַשְׁתִּי וְיִרְכְּבִי הַיּוֹה בְּגַלְלָן;²⁷ וְאָמַר נְקַבָּה
שְׁכָר עַלְיָ וְאַתָּה;²⁸ וְיָאָמַר אַלְיָ אַתָּה יְנַעַת אֶת אָשֶׁר עַבְדָתִךְ וְאֶת אַשְׁר-הִיא מַהְקָנָתָה;²⁹ וְאָמַר נְקַבָּה
אתָכָ לְגַלְלִי וְעַתָּה מִתְּאַשְׁשָׁה גַּמְ-אָנוּנִי לְבִיתִי;³⁰ וְיָאָמַר מִתְּרָא מִתְּ-עַבְדָתִךְ מְאוֹמָה אַסְ-עַשְׂהָלִי הַדָּבָר הַזָּה אֲשֶׁבָּה אֲרָעה
צָאנָג אֲשָׁמוֹת;³¹ אֲבָרְבָּכְלָצָאנָג הַיּוֹם הַסּוֹר מִשְׁם כְּלִישָׁה | נְדַקְּז וְטַלָּא וְכָלְשָׁחִים בְּכָשְׁבָּטָם וְטַלָּא וְזַקְּדָבָטָם וְוַיָּהָ שְׁכָר;³² וְזַעְתָּה-בָּי
זַדְקָתִי בָּעֵם מִתְּרָא קִי-תְּבָא עַל-שְׁכָר לְפִנְךָ כִּי אַשְׁר-אַיְנָגָן נְקָדָ וְטַלָּא בְּעֵזָם וְחוּם בְּכָשְׁבָּטָם גַּנְבָּה הַזָּה אָתָ;³³ וְיָאָמַר לְבָנָן לוֹ יְהִי כְּדָבְרָה;³⁴
זַדְקָתִי בָּעֵם מִתְּרָא אַתְּה-תְּשִׁיםָה הַעֲקָדִים וְהַטְלָאִים וְאֶת כָּל-הַעֲזָם הַבְּקָרוֹת וְהַטְלָאִת כָּל-אַשְׁר-לְבָנָנוּ וְכָל-חִזּוּם בְּכָשְׁבָּטָם וְיִתְּנַחֲמֵן בְּדִבְרָנוּ;³⁵ וְיָאָמַר

דרור שלשות נולדים בין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת:³⁷ יעקב מקל לבנה לח ולוא וערמן ופצל בהן פצלות לבנות מחשך הלבן אשר על המקלות אשר פצל בראטיבם בשיקחות הגאים אשל' תבאן הצאן לשתו' לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשתו':³⁸ ייחמו הצאן אל המקלות ומלאן הצאן עקדים וקדמים וטלמים:⁴⁰ והסבירם הפריד יעקב יונן פון מצאן אל יעקב וכל חום מצאן לבן יששתלו עדרים לבן ולא שתם על צאן לבן:⁴¹ והוא בכליהם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעני הצאן בראטיבים ליחמנה בכם כלות:⁴² בברעניף הצאן לא ישם והוא העטפים לבן וקשרים לע יעקב: ⁴³ יפרץ האיש מאד ויהילן צאן רבות ושפות ושבדים גמלים וחמורים:

Chapter 31

¹ISMU את דבריו בני-לבן לאמור לך יעקב את כל-אשר לאבינו ולאשר לאבינו עשה את כל-הכבד הזה: ²וְאֵין יעקב את פני לבן והנה איננו כהמודל שלושים: ³ויאמר יהוה אל-יעקב שב אל-ארץ אבותך ולמוצךך ואהי עורך: ⁴וישלח יעקב ויקרא לרוחל וללא השדה אל-צאנן: ⁵ויאמר להן ראה אוכנ' את פני אביכן כי איןנו אליו כתרמל שלשם ואליך אבוי הינה עורך: ⁶אתנה יעתן כי בכל-כך עבדת את אביכן: ⁷ואביך הenthal ב' ווחכל את משכrichtי عشرת מנים ולא-ינתנתן אלהים להרעה עורך: ⁸אם כה יאמרו נגידים יהיה שכרך וללו' כל-חצאן נגידים ואם כה אמרו יעקב היה שכרך וללו' כל-חצאן עזדים: ⁹ויאללהים אתי-מKENה אביכם ויתרל': ¹⁰ויהי בעית חצן הלאן ואשא עיני וארא בחלום והגנה העתדים העלים על-חצאן עזדים נגידים נגידים וכחדרים: ¹¹ויאמר אליו מלך האלים בחלאם יעקב ואמר הצעני: ¹²ויאמר שאנ' יעקב וראה כל-העתדים העלים על-חצאן עזדים נגידים נגידים וכחדרים כחדרים כי ראיית את כל-אשר לבן עשה לך: ¹³אנכי האל בתי-אל אשר משחת שם מצבה אשר נזר עתלה קום צא-מן-הארץ זאת ושב אל-ארץ מולדתך: ¹⁴וונע רחל ואלה ותאמRNAה לו הנען לנו תחק ווחכלת בביה אבינו: ¹⁵בלוא נקרים נחים לנו כי קרכנו ואצל כס-אכל את כספנו: ¹⁶כי כל-הנשר אשר חיל אל-הלים מאבינו לנו הוא ולבניינו ועתה כל-אשר אמר אלהים אליך עשה: ¹⁷ויקם יעקב וישא את-בינו ואת-בנישו על-המלחמים: ¹⁸וינרג את-כל-מקנהו ואת-כל-רכשו אשר רכס מקנה קבון אשר רכס בפכו ארם לבוא אל-צתק אבו ארחה לנו: ¹⁹ולכן הילך לגוז את-צאנן ותונב רחל את-התרכפים אשר לאביה: ²⁰ויאנ' יעקב את-ילך לבן הארמי על-בליל הגד לו כי ברם הוא: ²¹ויבנ' הוא וכל-אשרלו' ויקם ויעבר את-הנגר ושם את-פנוי נר הכלעד: ²²ויאד לבן ביום השלישי כי בכרך יעקב: ²³ויקח את-אחו עמו וידר' אפריו דרך שבעת ימים וידבק אותו בבר הגלעד: ²⁴ויבא אלהים אל-לבן הארמי בחלים הלילה ויאמר לו השומר לך פר-הבדר עם-יעקב מטווב עד-רע: ²⁵ושג לבן את-יעקב ויעקב תקע את-אחו בבר ולבן תקע את-אחו בבר הגלעד: ²⁶ויאמר לבן ליעקב מה עשת ותונב את-לבבי ותונב את-בנניشب שיבות חרב: ²⁷ולמה נחbatch לבלך ותונב לבלך וליחגדת ל' ואשלוח בשמיחה רב-בתר ובקבורה: ²⁸ולא נטשני לנשך לבני ולבנני עתה הסקלת עשות: ²⁹שלאל ידי לעשות עמקם רע ואלה אביכם אמש | אמר אליו לאמר השומר לך פר-הבדר הילך הלכת פינקס נכספהה לבית אביך למה נגבת את-אלה: ³¹וישן יעקב ואמר לבן כי-איתני כי אמרתני פר-הבדל את-בנוני מכם: ³²ונם אשר תמצא את-אלהון לא יחיה נגד אחינו קרייל מה עמד ויח-לך וא-יעז יעקב כי רחל גנבתם: ³³ויבא לבן בא-ה' יעקב | ובאותל לאה ובאותל שטי האממות ולא מצא וא-מא-ה' לאה ויבא בא-ה' רחל: ³⁴רחל לקחה את-התרכפים ותשמש בכר הגלם ותשב עליים וימשש לבן את-כל-האול ולא מצא: ³⁵ויאמר אל-אבה אל-ח'רבר בענ' אדני כי לו אוכל ליקום מפייר כי-ידרך נשים ל' ויחספ' ולא מצא את-התרכפים: ³⁶ויחיר ליעקב וירב לבון ויעקב ויאמר לבן מה-פשע מה חטאתי כי דלקות אחר: ³⁷כימשעת את-כל-כל' מה-מצאת מכל קל-יביתך שים כה נגד אתי ואחיך וויכוחו בין שנינו: ³⁸זה עשרים שנה אוכנ' עמר רחל וקרב בלילה ותנד שנותי ממען: ³⁹טרפה לא-הבאתי אליך אוכנ' אח'לנה מידי ותקשנה גנבתו זום וגבינו לילה: ⁴⁰ה' ה' עשרים בז' אכלוי תרב וקרב בלילה ותנד שנותי ממען: ⁴¹זה-לו' שעירים שוה בברית עבד-טור ארבע-עשר שנה בשתי בוניך ועש שנים בזאנך ומפליך את-משכrichtי عشرת מנים: ⁴²ולו' אלהי אבוי אלהי אברם ופחד יצחק קיה לי כי עתה ריקם שלחתיי את-ענ' ואתי-יגיע כפי ראה אלהים עזיזיך אמש: ⁴³וישן לבן ויאמר אל-יעקב הבנות בנטלי ולבננים בנ' והצאנ' צאנ' ובל אשר-אתה ראה ליה' וא-לבנני מה-ਆ-עשה לאלה-ה' זום או על-כן קרא-שםן גלעד: ⁴⁴ועתה לך כרmetaה ברית אמי ואטה והיה לעד בני ובירך: ⁴⁵ויקח יעקב אבן וירמה מצבחה: ⁴⁶ויאמר יעקב לאחינו לסתן אבניהם ויקחו אבניהם ויעשוויל ויאכלו שם על-הgal: ⁴⁷ויקרא-אל' לבן ויר שחדותא ויעקב קרא לו גלעד: ⁴⁸ויאמר לבן היל' זהה עד בין ובין הרים על-כן קרא-שםן גלעד: ⁴⁹המצבה אשר אמר ציפ' והוא בון ובניך כי נסתר אש מרעה: ⁵⁰אם-תענ'ה את-בנני ואמ-תתקח נשים עלב-בנני אז איש עטנו ראה אליהם עד בני ובירך: ⁵¹ויאמר לבן ליעקב הנה | סgal הזה והנה המצבה אשר ירמי בני ובירך: ⁵²עד היל' הזה ועתה המצבה אם-אין לא-א-ע-בר אליך את-הgal הזה ואם-אתה לא-ת-ע-בר אליו את-הgal הזה ואת-המצבה הזאת לרעה: ⁵³אליהו אברם ואלהי נchor' ישפטנו נבנינו אלהי אביהם ושבן יעקב בפחד אמי יצחק: ⁵⁴ויבח' יעקב זבח בבר וקרא לאחיך לא-כל-לחם ואכלו לחם וליים בהר: 32

וישכבם לבו בברוך ויגשך לבניו ולגנוזתינו ויברע אמתם וילר ושכ לבו למלומון:

Chapter 32

Chapter 33

וישא יעקב עמו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחז אתיילדים על-לאה ועל-רחל ועל שתו ה施肥ות: ² ושם אתיה-施肥ות ואתיילידון ראשונה ואתלאה וילדה אפרונים אטראתול ואתיי-סף אפרונים: ³ והוא עבר לפניום ושתחו ארכזה שבע פעמים עד-גשטו עד-ארחו: ⁴ וירץ עשו לקרהתו ויתבלחו ויפל על-ציארו ושבחו ויבכו: ⁵ וישא את-עינוי וירא את-הנשימים ואתיילדים ויאמר מיאלה לך ואמיר חזלים אשר חנן אליהם את-עיבור: ⁶ ותגשן ה施肥ות הבנה וילידיון ותשתחוו: ⁷ ותגש גמלאה וילדיה ותשתחוו ואחר גבש יוסף ורחל ותשתחוו: ⁸ ואמר מני לך כל-המבחן הזה אשר פלאתך ואמיר למצידן בעני-An: ⁹ ויאמר עשו ישלי רב אהן והיו לך אשרך: ¹⁰ ויאמר יעקב אל-נא אמר מצאתני חוץ בעיילר ולהחת מנוחתי מידי כי על-ך ראיית פטור קראת פניו אל-הנים ותרצנו: ¹¹ קח-נא את-ברכתך אשר הבאת לך לך יתני אמר נסעה ונלכה ואלכה לנגן: ¹² ויאמר אלני ידע פיהילדים רלים והצאן והבקר עלות עלי אליהם וכי ישלייל ויפצרבו ויקח: ¹³ ויאמר עבדנו ונגן ואנו את-תגלה לאטוי לגל המלאכה אשר-לפנינו ולגל הילדים עד אשר-אבא זדפקום זום אחד ומתו כל-הצאן: ¹⁴ עבדנו-אנדני לפניו עבדנו ואנו את-תגלה לאטוי לגל המלאכה אשר-לפנינו ולגל הילדים עד אשר-אבא אל-אדוני שעירה: ¹⁵ ויאמר עשו אציג-הנא עטער מרהעם אשר אתיי ואמיר למה זה אמא-צידן בעני-An: ¹⁶ וישב בים ההוא עשו לדרכו שעריה: ¹⁷ ויעקב בסע סכטה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת עליון קרא שם-המקום סכותס ¹⁸ ובאו יעקב שלם עיר שכם אשר-בארץ כנען בבאו מפקן ארם ויחן את-פנין העיר: ¹⁹ ויהן את-חיליקת השודה אשר בטוח-שם אהלו מעד בני-חמור אבוי שכם במאה קשהיה: ²⁰ ושב-שם מזבח ויהראלו אל אלהי ישראל:

Chapter 34

ו'תצא דירה בת-לאה אשר לדקה לעקב לראות בברנות הארץ;² ו'לא אורה שכם ברכਮור החזו נשי הארץ ויקח אותה ושכבר אתה ועבנה:
ו'ותדבק נפשו בדין בא-ת'ענער ויאהב את-הענער וידבר על-לב הנער;⁴ ו'שאמר שכם אל-חמור אבוי לאמר קח-לי את-הילדה מזאת לאשה:
ו'יעקב שמע כי טמא את-דיןך בטה ובענו היי את-מקנהו בשדה והחרש יעקב עד-באים;⁶ י'שא חמור אריב' שכם אל-יעקב לדבר אתון;⁷ י'בענו
יעקב בא מורה-שלמה כשלמעם ויתעצבו האנשים וחיר להם ממד כינבללה עשה בישראל לשכב את-בנת-יעקב וכן לא ישעה;⁸ י'דבר חמור אתם
לאמר שכם בין-חישה נפשו בבטלך תנו נא אומה לו לאשה;⁹ והתחתנו אוננו בנטיכם-תתנו-לנו ואת-בננתינו מתקחו לכם;¹⁰ ואוננו תשיבו
והאור-תיהה ליפוים שבו וסחרוה והאחזו בה;¹¹ י'שAKER שכם אל-אבה ואל-אורה אמצעין בשיעיכם ואשר תארנו אליו אוננו;¹² ה'רב רעל
מאד-מחר ומתרן ואוננה כאשר תאמרו אליו ותנוריל את-הענער לאשה;¹³ י'ענון בקי-יעקב את-שכם ואתי-חמור אבוי במרמה וידברו אשר טמא
את-דין אחותם;¹⁴ י'אמרו אל-הם לא נוכל לעשוו-הדר הזה למת את-אוחטנו לאיש אשראל ערלה כי-חרפה הוא לנו;¹⁵ י'אר-באת נאות
לכם אם תהו צמנו להמל לכם כל-זכר;¹⁶ י'ונתנו את-בננתינו لكم ואת-בננתיכם נקח לנו ישבנו אתכם והיינו עם אחד;¹⁷ י'אם לא תשחטו
אלינו להמול ולקחנו את-בננתינו והכל-כך;¹⁸ י'יטבו דבריהם בעמי חמור ובעני שכם ברכמור;¹⁹ י'לא אחר המען לשות הדבר כי-חפי

בבתי יעקב והוא נכבד מכל בית אביו:²⁰ ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי העיר לאמור: ²¹ חאנשום האלה שלמים הם אנחנו ונשב בנהר! ויסחרו אותה והארץ הנה רחבותינו לפניום נקח לנו לנשימים ואת-יבנינונו נתן לנו להם: ²² אך בזאת יאות לנו האנשים לשבת אנחנו להיות لكم אחד בהממל לזו כל-זכר כאל-צאי קל-צאי שער עיר: ²³ מקניהם וכינוים וכל-במהותם הלווא לנו הם אר נאותה להם וישבו אותנו: ²⁴ ושםענו אל-חמור ואל-שכם בנו כל-צאי שער עירנו ימלן כל-זכר כל-צאי קל-צאי שער עיר: ²⁵ ויהי ביום השלישי בהיותם כאחים ויקחו מבית שכם ויצאו: ²⁶ בנו יעקב בא על החרלים ויבנו העיר אשר טמאו את-צאנם ואת-יברכם ואת-חמייהם ואת-שרבער שנו-יבניהם ויעקב שמעון ולוי אחיך דיבר איש חרבו וילאו על העיר בטח ויהרגו כל-זכר: ²⁷ את-צאנם ואת-יברכם ואת-חמייהם ואת-שרבער מבית שכם יצאו: ²⁸ את-כל-חילים ואת-כל-טפם ואת-נשיהם שבו ויבנו את כל-אשר בביות: ²⁹ ואמיר יעקב אל-שמעון ואל-לויער אמרת בשזה לך: ³⁰ ואת-הבראים עלי והלוי ונשמדת אנו כי: ³¹ ואマー הכהונה ישאה את-אחותנו את-הבראים בשב הארץ בכנעני ובפרץ ואנו מטה מספר ואספה עלי והלוי ונשמדת אנו כי: ³¹

Chapter 35

¹ שאמר אלהים אל-יעקב קום עלה ביה-ישראל ושב-שם ועשה שם מזבח לאלה הנראה אליך בברוחך מפני עשו אחיך: ² שאמר יעקב אל-יבתו ואל כל-אשר עמו הסרו את-אללה הנזכר אשר בתוכם והטהור והמלחפו שלמליכם: ³ ויקומו ונעלם ביה-ישראל ואנשיהם מזבח לאלה העוזר עמו צרלו ויהי עמל בזרכך אשר הלבתי: ⁴ ויתנו לך יעקב את כל-אללה הנזכר אשר ביה-ישראל ואת-הנזירים אשר באזניהם ויטנו את-הנזירים אשר ביה-ישראל ואת-הנזירים אשר באזניהם יתלב תחת האלה אשר עם-שכם: ⁵ ויאנו ויהי חתת אלהים על-הערים אשר סביבתיהם ולא דרכו אחרי בני יעקב: ⁶ ויבא יעקב לזה אשר בארץ בצענו הוא ביה-ישראל והוא וכל-העם אשר-עמו: ⁷ ייבן שם מזבח ויקרא למקומ אל ביה-ישראל כי שם נגלו אלו האלים בברחו מפני אחיך: ⁸ ותתת דברה יונקת רבליה ותקבר מתחת לבי-ישראל תחת הארץ שמו יעקב עוד בבורו מפניהם ארם יברך אתך: ⁹ וראו אלהים אל-יעקב ועוד בבורו מפניהם ארם יברך אתך: ¹⁰ ואמרך לאלהים שחק יעקב לא-יקרא שחק עד יעקב כי אס-ישראל היה שחק ויקרא את-שחמו ישראל: ¹¹ ואמר לו אלהים אנו אל-שיה פרה רבה גוי ותקול גוים היה מפרק ומלאים מפלצון צא: ¹² ואת-הארץ אשר נתני לאברהם וליצחק לך את-תנה ולחער אחריך אתן את-הארץ: ¹³ ועל מעלו אלהים במקום אשר-דבר אתך: ¹⁴ ויאב יעקב מזבח במקום אשר-דבר אותו מצבת אבו ויקר עליה נסיך ויצק עליה שמן: ¹⁵ ויקרא יעקב את-שם המקום אשר-דבר אתך שם אלהים בית-ישראל: ¹⁶ ויסעו מבית אל והיעוד כברת-הארץ לבנא אפרתת ותכל רחל ותקש בולדתה: ¹⁷ ויהי במקומה בולדתה ותאמר לה המייל-תאל-תיראי כי-זיה לך כן: ¹⁸ ויהי בצתת נפשה כי מטה ותקרא שםו בר-און ואבי קראין בינו-ם: ¹⁹ ותתת רחל ויקבר בבדר אפרתת והוא בית לחתם: ²⁰ ויאב יעקב מזבח על-קברתת הוא מזבת קברת-תרחל עד-הום: ²¹ וסע ישראל יט אלה ממלאה למדל-עדר: ²² ויהי בשכן ישראל הארץ ויל רואבן וישכוב את-בללה פילש אבו וושמע ישראל פ ויהי בבני יעקב שנים עשר: ²³ ובני לאה בכור יעקב רואבן ושמונן ולוי ויהודה ושביר זבולון: ²⁴ ובני בלה-שפתת רחל דין ונפתל: ²⁵ ובני עשר יעקב אשר-ילדין בפקון ארם: ²⁶ ויבא יעקב אל- יצחק אביו מקאו קרתת הארבע הוא חברון אשר-זרנים אברהם יצחק: ²⁷ ויהי ימי יצחק מאת-שנה ושמנים שני: ²⁸ ויגוע יצחק נמת-יאסף אל-עמו וכן שבע נמים ויקברו אותו עשו יעקב בבני-יפ

Chapter 36

וала תלדות עשו הוא אדים: ² עשו לך את-בנוי מبنנות כנען את-עדלה בת-אלון החותי ואת-אקליבמה בת-עונה בת-יצבעון החותי: ³ ואת-בשחתת בת-ישמעאל אחות נביות: ⁴ ותלד עדה לעשו את-אליף ובשחתת לדלה את-דרוואל: ⁵ ואלה ליבמה לדלה את-יעש ¹¹ ואת-יעלים ואת-ערחה אלה בני עשו אשר-ילדון בארץ כנען: ⁶ ויקח עשו את-בשוי ואת-יבני ואת-יבנינו ואת-יבנינו ביה-ישראל ואת-כל-בהמות ואת-כל-בנינו אשר-רכש בארץ כנען וילר אל-ארץ מפני יעקב אחיך: ⁷ כי-זה רכשם נב משפט ייחדו ולא כללה און מגוריהם לשאת אונם מפני מוקנים: ⁸ ושב עשו בהר שער עשו אבוי מירון קרתת הארץ עשת עשו רעו אל ברכבתת אשת עשו: ¹¹ ויהי בנו אל-יפי תימן או-יר צפנו וגעתם וקנו: ¹² ותמנע | היה פילש לאל-יפי בכרען ותולד לא-יפי את-עמלק אלה בנו עדה אשת עשו: ¹³ ואלה בנו רעאל נחת וירח שמה ומזה אלה קו בנו אהילבמה בת-עונה בת-יצבעון אשת עשו ותולד לעשו את-יעש ¹⁴ ואלה הוי בנו אהילבמה בת-עונה בת-יצבעון אשת עשו ואלה אלוף עמלק אלה אל-יפי בכרען בנו אל-יפי בכרען עשו אל-יפי תימן אלוף או-יר אלוף קנו: ¹⁶ אל-ופי-קורה אלוף געתם אלוף עמלק אלה אל-יפי אל-יפי בארץ אדים אלה בנו עדיה: ¹⁷ ואלה בנו רעאל בכרען אלוף געתם אלוף מהה אלה אל-יפי רעאל בארץ אדים אלה בנו אהילבמה אשת עשו אלוף ועוש אלוף יעלם אלוף לערח אלה אל-יפי אהילבמה בת-עונה אשת עשו: ¹⁹ אלה בנו-ים ואלה אלופים הוא אדים: ²⁰ אלה בנו-ים ואחות החרוי שמי הארץ לוטן ושובל וצבעון ועגה: ²¹ וודעון ואצער וצבעון ועגה: ²² ואלה בנו-ים וחדר בלהון ואלה בנו-ים ואחות לוטן תמנע: ²³ ואלה בנו-ים שובל עלון ומונחת ועיבל שפו ואונם: ²⁴ ואלה בנו-ים צבעון ואיה ועגה הוא ענה אשר-מץאת את-הרים את-הרים ליבטן אבוי: ²⁵ ואלה בנו-ים דשן ואהילבמה בת-עונה: ²⁶ ואלה בנו-ים דשן ואהילבמה בת-עונה ותמן וקרן: ²⁷ ואלה בנו-ים אצער בלהון ועגן: ²⁸ ואלה אלופי החרוי אלוף לוטן אלוף שובל צבעון אלוף עגה: ³⁰ אלוף דשן אלוף אצער בלהון ועגן אלופי החרוי לא-לופים הארץ שער: ³¹ ואלה המלכים אשר מלכו הארץ פפני מלוך מלך לבני ישראל: ³² ימלך באיזם בלע בזבעו ושם

עורך דנובהה: ³³עימת בלע וימלך תחתיו יובב ביריר מטבחה: ³⁴עימת יובב וימלך מתחתיו חעם מארך הרים: ³⁵עימת חעם וימלך מתחתיו הרכ בירבד' המפה אתרידן בשדה מזאוב ושם ערו עיתות: ³⁶עימת הדד וימלך תחתיו שמללה מפושקה: ³⁷עימת שמללה וימלך תחתיו שאול מרוחבות הנקר: ³⁸עימת שאול וימלך מתחתיו בעל חנן ברעכבר: ³⁹עימת בעל חנן ברעכבר וימלך מתחתיו בדר ושם ערו פעו ושם אשתן מקריבאל בת-ימטרד בת מי זהב: ⁴⁰ואלה שמאות אלפי עשו למשחתם לקומתם בשמותם אלפי תנינע אלפי עליה אלפי וחת: ⁴¹אלוף אהילבמה אלפי אלה אלפי פין: ⁴²אלוף קמן אלפי פין אלפי ערם אלה | אלפי אדים למשבתם בארכ אחזותם הוא עשו אב אדום: ⁴³

"strong= "H3266" x-morph= "He,Np "עושׁ" =lemma | עושׁ¹¹[36:5]
"strong= "H3266" x-morph= "He,Np "עושׁ" =lemma | עושׁ¹²[36:14]

Chapter 37

1 שב ישב בארץ מוגן אביו בארץ כנען: ² אלה | תלדות יעקב ווֹרֵף ברכבעשרה שנה ה'ה רעה את־אחיו בצאן והוא נער את־בנין להה
את־בנין זלפה נשי אביו ויבא יוסף את־דבתם רעה אל־אחים: ³ וישראל אקב את־יוסף מכל־בנוי כיביזאנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים:
4 יראו אחוי כיראו אקב אחים מכל־אחים יושבאו אותו ולא יכל דברו לשלם: ⁵ ויחלים יוסף חלים ואיך לאחוי יוספו עד שנא אות: ⁶ ואמר
אליהם שקעו־א החלום הזה אשר חלמתי: ⁷ זהה אנחנו מלאמים אלמים בתרז השדה והנה קמה אלמת גומצברה והנה תשכינה
אלמתיכם ותשכחון לאלמתיכם: ⁸ ואמר לו אחוי המלך תמלך עליינו אם־מושל תמשל לנו יוספו עוד שנא אותו על־חלמתי ועל־דברו: ⁹ ויחלים
עד־חלום אחר וויספר אותו לאחוי ושאמר הנה החלמתי חלום עד והנה השם והרhom ואחד עשר כוכבים משתחווים לו: ¹⁰ וספר אל־אבו
ואל־אחות ואער־בו אביו ואמר לו מה החולום הזה אשר חלמת הבנו נבואה אני ואמר ואחיך להשתוחת לנו ארחה: ¹¹ יקנאו־ובו אחוי ואביו שמר
את־הדבר: ¹² יילכו אחוי לרעות את־צעאן אחים בשכם: ¹³ ואמר ישראל אל־יוסף בלא אחיך רעים בשכם לך ואשלחך אליהם ואמר לו
הבן: ¹⁴ שאמר לו לך נא ראה את־שלום אחיך ושבני הツאן ואת־שלום הツאן ושבני דבר ושלחו מעמך חברון יבא שכמה: ¹⁵ יימצא־הו אל־ש והנה תעזה
בשדה ישאלחו הוא לאמר מה־תבקש: ¹⁶ שאמר את־אחותי אבמי מבקש היזה־גנא לי איפה הם רעים: ¹⁷ שאמר האיש נסע מזה כי שמעתי
אחים נבלה דתינה וילך יוסף אחוי ימצאים בדעתן: ¹⁸ ויראו אותו מרחיק ובטרם קרב אליום ויתנכלו אותו להמיתו: ¹⁹ שאמרו אוש
אל־אחות הנה בעל החולמות הלה בא: ²⁰ ועתה | לנו וברגונה ונשלחו באחד הבדות ואמרנו חיה רעה אלמלתו ורלה מה־יה־ו־חולמתו:
21 ישמע ראנון וישראל מידם ואמר לא נכפו נפש: ²² ואמר אלהם | ראנון אל־תשפכודם השיליכו אותו אל־הברור הזה אשר במדבר ויד
אל־תשלח־ובן למן הצלל אותו מולד להשיבו אל־אחים: ²³ ווַיְהִי כשרב־א יוסף אל־אחותיו ופישטו את־יוסף את־כטבתו את־כטבתה הפסים אשר
עליהם: ²⁴ ווקחו ונשלכו אותו בברעה וסביר רך אין בו מים: ²⁵ ושבו לאקל'יהם ושאו עניהם ויראו והנה אורתה ושמعالים באה מגעד
אמיליהם ושאים בכאת וצרי ולט הזולים להויד מצריםה: ²⁶ ויאמר והודה אל־אחותיו ומי־בצע נינה אתחיינו וכסינו את־דמוני: ²⁷ לבן
ונמכרנו לשמעאלים ודנו אל־תהי־בָּמוֹ כיאחינו בשנו הָא ושםעו אחוי: ²⁸ ושברנו אנסום מדומים סחרום ומחשכו ושלו את־יוסף מרhabbor
ומכרנו את־יוסף לשמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף מצריםה: ²⁹ ושב ראנון אל־הברור והנה איריסוף בברור ויקרע את־בגדיו: ³⁰ ושב
אל־אחות ויאמר הילד איןנו ואני אנחנו אניבא: ³¹ ויקחו את־כטבתן יוסף וישחתו שער עזם ויטבלו את־הכטבתה בדם: ³² ישללו את־כטבתה
הפסים ויביאו אל־אחים ויאקרו זאת מטאנו הכר־בָּא הכתנת בנה הוא אמר־לא: ³³ וכיירה ואומר כטבת בפי חיה רעה אלמלתו טרף טרף יוסף:
34 ויקרע יעקב שמלתי וישם שוק במתני ויתאבל על־בננו מים רבים: ³⁵ ויקומו כל־בננו וכל־בננו לנחמו וימאן להתנחות ואמר פיארד אל־בננו
אבל שללה ויבר אביו: ³⁶ והמנדים מכרו אותו אל־מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים:

Chapter 38

¹ יהי בעת ה'הוא ויעד והוא מה מאה וחמש עדים עדלמי ושמנו חירה;² יקרא שם והוא בתריש כבנינו ושם שוע וקחנה יבא אליו;³ תהר תלך ובן ויהרא את-שנתו זעה;⁴ ותהר עד ותולד בן ותקרא את-שנתו אונן;⁵ ותסף עד ותולד בן ותקרא את-שנתו שללה והוא בCKER בלבתא אהון;⁶ ויהרא את-שנתו זעה;⁷ והוא בקנור והוא בזען יהוה רע בעני יהוה יומתחו יהוה;⁸ ואמר יהודה לאונן בא אל-אשת אחיך יטב;⁹ ויהודה איש לער בCKER ושם תקר;¹⁰ ער בזען יהוה אמר באל-אשת אחיך ושחת ארצתך לבתוי נתרצע לאחיך;¹¹ ער בעני יהוה אמר שעשה זעפת גם-אתון;¹² ואמר יהודה לתמורת קלתו שבן אלמנה בית אברך עד-זגד-שללה בני כי אמר פרקיות גם-יהוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה;¹³ ורבו הימים ומתקם בת-שען אשתי יהודה ונחמת יהודה יעל על-גמ' צאנן הוא וחירה רעהו העדלי תמןתה;¹⁴ ואך לתמוך לאמר הנה חמין עלה תמןתה לגן צאנן;¹⁵ ותסר בגדי אלמנותה מעלה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינם אשר על-דרכך תמןתה כי ראתה כי-תידל שללה והוא לא-יתננה לו לאשה;¹⁶ יראה והוא בזעה כי כסחה פניה;¹⁷ יט אלה אל-הדר ואמר בה-בא אב� אל-יר כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה-התTRL כי נטע אל;¹⁸ ואמר אנכי אשליך גדי-עיזים מרהצאן ותאמר אם-תתען ערבען עד שלחר;¹⁹ יאמר מה הערבען אשר אטולר ותאמר חתמקר-פטילר ומיטך אשר בזיך יטרכלה יבא אליו ותהר לו;²⁰ ותקם ותלך ותסר צעיפה מעלה ותלבש בגדי אלמנותה;²¹ ישלח יהודה את-גדידי העלים בירעהו העדלי ליהר בת הערבען מעד האשה ולא מצאה;

לאמר איה המקדשה הוא בעינים על הדרך ולאמר לא היהת בבה קדשה;²² ישב אליהו והאמר לא היהת בבה קדשה;²³ ויאמר והוא הודה תקח לך פן נהיה לך הנה שלחתינו הגדית בה ואתה לא מצאתה;²⁴ כי | ממשל שחושים ואדי להזדה לאמר זונתך תקח כלותך וגם הנה בירה לזכונתך ויאמר והוא הודה הוציאו ותשרף;²⁵ הוא מוצאתה והיא שלחה אליך מוקדם לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי בירה ותאמר הכהן לאמי החותמת והפטלים והמטה האלה;²⁶ ויכר והוא ויאמר צדקה ממנה כי עילך לאינטיה לשלה בני ולאיסף עוד לדעתה;²⁷ ויהי בעת לדתך והנה תאותים בבטנה;²⁸ ויהי לדתך ותירץ ותקח המנילה ותקשר עלידך שני לאמור זה זיא ראנינה;²⁹ ויהי | ממשב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פץ ויקרא שם פץ;³⁰ ואחר יצא אחיו אשר עלידך השמי ויקרא שם רוחך;

Chapter 39

¹ יוסף הוזק מצרימה ויקנאהו פוטיפר סרוס פרעה שר הטבחנים איש מצרין מאי הושמעאלים אשר הרודחו שמה:² ויהי יהוה אלה יסף וזה אש מצליח וילוי בבית אדני המצרי:³ ויהי אדני כי יהוה אתנו וכל אנשיהו עשה יהוה מצליח בזון:⁴ יומצא יסף חן בעינו ושרה אתנו ופזקה על ביהם וכלי ישלו נטן בזון:⁵ ויהי מאז הפזק אתם בbijת כל אשר ישלו ויברך יהוה את בירת המצרי בגליל יסף וזה ברכת יהוה בכל אשר ישלו בבנת ובשזה:⁶ וענבר כל אשר לן בד יסף ולא יגע אתו מלאומה כי אם הילחים אשרה אוכל ויהי יסף פה תאריך ופה מראה:⁷ אחר הדברים האלה ותשא אשתי אדני אשת ענבה אליו יסף ותאמר שכבה עמי:⁸ ויהי | ויאמר אל אשת אדני הן אדני לא יזע עתי מה בbijת וכל אשר ישלו נטן גדול בbijת הזה יסף ומפני ואישן באשר את אשתו ואך עשה הרעה הנגלה האה וחטאתי לאלהים:¹⁰ ויהי דברה אלה יסף ים | ים ולא שמע אליה לשכב אצליה להיות עמה:¹¹ ויהי כהום הזה ויבא הביתה לעשות קלאלתו ואון אש מאנשי הבית שם בbijת:¹² ותתפסחו בגדן לאמר שכבה עמי ושׂוב בגדן ביה ונס ויצא החוצה:¹³ ויהי קרואתה כי ענבר בגדן ביה ועס החוצה:¹⁴ ותקרוא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו אש עבר לzech בנו בא אל לשכב בגדן גדול:¹⁵ ויהי כשמעו כי הרים קולי ואקראי ושׂוב בגדן אצלי יונס ויצא החוצה:¹⁶ ותגנו אצלה עד בזוא אדני אל ביה:¹⁷ ותדבר אלוי בדברים האלה לאמר באיל העבד העברי אשר היבאת לנו לzech בין:¹⁸ ויהי כהרים קולי ואקראי ושׂוב בגדן אצלי יונס החוצה:¹⁹ ויהי כהמע אדני ואת דברי אשתו אשר דרבנה אילו לאמר בדברים האלה עשה לי עבזק וזה אמן יסף אתו ותתנו אל בירת הפלר מזום אשר אסורים ויהישם בbijת הסנה:²¹ ויהי יהוה אלה יסף יט אלי חסיד ויתן חסן בעינו שיר בימת הסנה:²² ותגון שיר בימת הסנה והנה את כל האסורים אשר בbijת הסנה ואת כל אשר עושים שם הוא היה עשה:²³ און | שיר בימת הסנה ראה את כל מזומה בזון באשר

"strong= "H0615" x-morph= "He,Ncmpc lemma= אסורי | 39:20 [1] אסורי | 39:20 [1]

Chapter 40

¹ יהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים והאפה לאדריהם למלך מצרים:² יקצף פרעה על שען סריסו על שר המשקים ועל שר האופים:³ יהן אותו במשמר בית שר הטבחנים אל בירת הסנה מזום אשר יסף אסור שם:⁴ יפקד שר הטבחנים את יסף ואתם ושרה אתם ויהו יונם במשמר:⁵ ויחלמו חלום שניהם איש חלום בלילה אחד איש כפתרונו חלומו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בbijת הסנה:⁶ ייבא אליהם יסף בבקיר וירא אותם והם זעפים:⁷ וישאל את סריסי פרעה אשר אתם במשמר בית אדני לאמר מזע פניכם רעים הום:⁸ ויאקרו אליו חלום חלומו ומתר און אותו ולאמר אליהם יסף הלו לא לאלהם פתרונים ספרוני ל:⁹ יספר שההנשכים את חלומו יונס ויאמר לו בחולמי והנה זגפן לפניו:¹⁰ ובגפן עלשה שרים והיא כפרחת עלתה נצה הבשלו אונקלותה ענבים:¹¹ וכונס פרעה בידי ואכן אמר את הרענבים ואשחת אטם אל כנס פרעה ואתן את הרכוס על כף פרעה:¹² ויאמר לו יסף זה פתרנו שלשת השרגום שלשת יונם הם:¹³ בעז שלתת יונם ויא פרעה את ראנש והשיך על כבך ותמת כסיס פרעה ביזו כמושפט הראISON אשר היעת משקהו:¹⁴ כי אם זכרתני אחר כן שיט לך ועשיתני עמי חסד והזכירך אל פרעה והזאתני מרהיבת זה:¹⁵ פיאגב גונבי מארץ העברים וgmt פה לא עשית מזומה כי יושמו אתו בבור:¹⁶ ויא שרחה אטם כי טוב פתר ויאמר אל יסף אף אני בחולמי והנה שלשה סל חר על ראנש:¹⁷ גכסל העלון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אותם ממייסל מעיל ראש:¹⁸ יונן יסף לאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת יונם הם:¹⁹ בעז שלשת יונם ייא פרעה את ראנש מעל ראש ותלה אותו על עץ ואכל העוף את בשרך מעילך:²⁰ ויהי | ביום השלישי ים הלויד את פרעה ויעש משטה לכל עבדיו וישא את ראנש | שר המשקים ואת ראנש שר האופים בטור עבדיו:²¹ ישב את שר המשקים על משקהו ויתן הקוס על כף פרעה:²² ואת שר האופים תלה כאשר פתר להם יסף:²³ ולא זכר שר המשקים את יסף ושכחונו;

Chapter 41

1 יהי מקץ שנותים ימים ופרעה חלם והנה עמד על-היאר:² והנה מרים אֶנְגָּר עלי' שבב פרות יפות מראה וביראת בשער ותרעינה באח:³ והנה
שבב פרות אחרית עלות אֶנְגָּר מרים אֶנְגָּר רעوت מראה ודקנות בשער ותעמידה אצל הפורט על-שפת היאר:⁴ ותאכלנה הפורט רעوت
המראה זילגת הבשור את שבע הפורטות יפת המראה והבריאות ויקץ פרעה:⁵ וישן ויחלם שנית והנה | שבע شبלים עלות בקנה אחד בריאות
וטבון: ⁶ והנה שבע شبלים דקנות ושדיפות קדים צמחות אחריקום: ⁷ ותבלענה השבלים הדקנות את שבע השבלים הבלתיות והמלאות ויקץ
פרעה והנה חלום:⁸ יהי בברוך תפעם רוחו ושלה וקרא את-כל-חרטמי מצרים ואת-כל-חכמיה ויספר פרעה להם את-חלמו ואירופוטר
אותם לפרקתו:⁹ ודבר שער המשלים את-פרקתו לאמר אתי-חטאי אני מזcur הום:¹⁰ פרעה קצף על-עבדיו יתנו את' במשמר בת שער הטבלים
אותי ואת שער האפים:¹¹ ושםלה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפטון מלמן חלומו:¹² ושם אתנו נער עבר עבד לשער הטבלים גנספרלו
ויפטרלנו את-חלומותינו איש כחלומו פתר:¹³ ויהי כאשר פתרלנו כן היה אותו השיב על-כפי ואיתו תלה:¹⁴ ושלה פרעה יקנאו את-יוסף
ויריצו מרים בדור וגלח יטול שמלתו ויבא אל-פרקתו:¹⁵ ואנער פרעה אל-יוסף חלום חלמתי ופתר אין אותו ואני שמעתי עילך לאמר תשמע
חלום לפטור אותו:¹⁶ וכן יוסף את-פרקתו לאמר בלעדי אלהים עננה את-שלום פרעה:¹⁷ וידבר פרעה אליו יוסף בחלמי הניי עמד על-שפת
היאר:¹⁸ והנה מרים אֶנְגָּר על-שבע פרות בריאות בשר ויפות תאר ותרעינה באח:¹⁹ והנה שבע פרות אחרית עלות אֶנְגָּר דלאות ורעות תאר
וזד וركות בשער לא-דראי-תי מהנה בכל-ארץ מצרים לרע:²⁰ ותאכלנה הפורטות הרקנות והרעות את שבע הפורטות הראשונות הבריאות:
21 ותובנה אל-קרבנה ולא נזע כי-באו אל-קרבנה ומראותן רע כאשר בתחלת ואיך:²² וארה בחלמי והנה | שבע شبלים עלת בקנה אחד
מלאות וטבות:²³ והנה שבע شبלים צנמות דקנות שדיפות קדים צמחות אחריקום:²⁴ ותבלען השבלים הדקנות את שבע השבלים הבלתיות ואמר
אל-חרטמים ואני מגיד לך:²⁵ ואנער יוסף אל-פרקתו חלום פרעה אחד הוא את אשר האלים עשה הגיד לפרקתו:²⁶ שבע פרת הטבת شب
שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה הנית הרכות והרעות העלת אחריקון שבע שנים הנה ושבע
הشبלים הרקנות שדיפות הקדים והו שבע שנים:²⁷ והוא הדבר אשר דברתי אל-פרקתו אשר האלים עשה הראיה את-פרקתו:²⁸ הנה שבע
שנים באות שבע גודל בכל-ארץ מצרים:²⁹ קומו שבע שנים רבע אחריקון ונשכח כל-השבה בא-ארץ מצרים וכל-הרטב את-הארץ:³¹ ולא-ידע
השבע בא-ארץ מפני הרעב ההוא אחריקון כי-כבר הוא מאד:³² ועל השנות החלום אל-פרקתו פעםם פיניכון הדבר מעם האלים וממהר
האלים לעשות:³³ ועתה ינא פרעה איש בנין וחכם ושייחו על-ארץ מצרים:³⁴ עשה פרעה ויפקד פקידים על-הארץ וחמש את-ארץ מצרים
בשבע שנים השבע:³⁵ ויקבצ א-תכל-אלל השנים הטבת הבאת האלה ויצבר-בר תחת יד-פרקתו אכל בערים ושמרו:³⁶ וזה הק אל לפקדון
לארא לשבע שנים הרעב אשר תהין בארץ מצרים ולא-תיכרת הארץ ברעב:³⁷ ויטב הדבר בעניי כל-עבדיו:³⁸ ואנער פרעה
אל-עבדיו הנמצא כהו אליש רום אלהים בו:³⁹ ואנער פרעה אל-יוסף אחר הוידיע אלהים אותן א-תכל-זאת אירובן וחכם כתהון:⁴⁰ אתה
תהייה עלי-בורי ועל-פיך ישק כל-עמיarak מהך:⁴¹ ואנער פרעה אל-יוסף ראה גתמי אתך על כל-ארץ מצרים:⁴² ויטר פרעה
את-טבעתו מעל ידו ויתן אתה על-ידי יוסף וילבש אותו בגדי-עוש ושם רבד הזהב על-צארך:⁴³ וירקב אתו במרכבות המשנה אשר-לו וקרוא
פנוי אברך ותונן אותו על כל-ארץ מצרים:⁴⁴ ואנער פרעה אל-יוסף אבני פרעה גבלעך' לאיירון לאיירון גבר-אלן בכל-ארץ מצרים:
45 וקרוא פרעה שם-יוסף צפנת פענחו ויתונן א-תא-סנת בת-פוטי פרע כתן אן לאשה וצא יוסף על-ארץ מצרים:⁴⁶ יוסף גורש לשלשים שנה
בעמלו לפניה פרעה מלך-מצרים ושיא יוסף מלפני פרעה ושבע שנים השבע לקחמצים:⁴⁸ ויתונש האלץ בשבע שנים השבע לקחמצים:⁴⁸ ויקבצ
את-כל-אלל | שבע שנים אשר היה בארץ הוי בארץ מצרים יתנרא כל-בערים אכל שדה-העיר אשר סביבתייה נתן בתוכה:⁴⁹ ויטבר יוסף בר כהן הים
זרבה מאד עד כי-חידל לספר כי-און מספר:⁵⁰ ולヨוסף ויל'שני בנים בטרם תבואה שנת הרעב אשר לדחה-לו א-סנת בת-פוטי פרע כתן אן:
51 וקרוא יוסף את-שם הבכור מנהה כי-ישני אליהים א-תכל-עלמי ואת-כל-ב'ת אב:⁵² ואת שם השני קרא אפרים כי-הפרני אלהים בא-ארץ
ערן:⁵³ ותקלנה שבע שנים קרא מנהה כי-ישני אליהים א-תכל-עלמי ואת-כל-ב'ת אב:⁵⁴ ותחולנה שבע שנים הרעב לבודא כאשר אמר יוסף יהי רעב-בכל-הארצות
ובכל-ארץ מצרים היה לחם:⁵⁵ ותרעב כל-ארץ מצרים וצעק העם אל-פרקתו ללחם ואנער פרעה לכל-מצרים لكن אל-יוסף אשר-אמר לך
תשוע:⁵⁶ והרעב היה על כל-פנוי הארץ ופטע יוסף את-כל-אלל אשר בהם נשבר למצרים ויחנק הרעב בארץ מצרים:⁵⁷ בכל-הארץ באו מזבומה
לשבר אל-יוסף כי-זקן הרעב בכל-הארץ:

Chapter 42

¹ וַיָּרֶא יְהוָה כִּי יְשַׁבֵּר בְּמִצְרָיִם וַיֹּאמֶר יְהוָה לְבָנָיו לְבָנָיו לְמֹתָה תִּתְּרָאֹו: ² וַיֹּאמֶר הָנָה שְׁלֹמָעִתִּי כִּי יְשַׁבֵּר בְּמִצְרָיִם רְדוּשָׁמָה וְשִׁבְרוּלָנוּ מִשְׁם וְנַחַת
וְלֹא נִמְתָּה: ³ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף עֲשֵׂר לְשִׁבְרָה בְּגַם מִצְרָיִם אֲתִיכִי יוֹסֵף לְאַשְׁלֵחַ יְהוָה אֲתִיכִי כִּי אָמֶר פָּרִיקְרָאָבוּ אָסּוּ: ⁵ וַיָּבֹא בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְרָה בְּתוֹךְ הַבָּאִים כִּי הָיָה קָרֻעַ בָּאָרֶץ כְּנַעַן: ⁶ וַיֹּוסֵף הָאֲשֶׁר
יְהוָה שִׁבְרָה לְכָלָעַם הָאָרֶץ וְבָאָוֹ אֲתִיכִי יוֹסֵף וְשִׁתְחַדְּרוּלָו
אֲפִים אַרְצָה: ⁷ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֲתִיכִי וַיָּכֹרֵם וַיִּתְּנַכֵּר אֲלֵיכֶם וַיֹּדַבֵּר אֲתֶם קְשׁוֹת וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם מַאיִן
בָּאָתֶם וַיֹּאמֶר מִארֵץ כְּנַעַן לְשִׁבְרָאָכֶל: ⁸ וַיֹּכַר
וְסַפֵּר אֲתִיכִי וְסַפֵּר לְאַכְרָה: ⁹ וַיֹּכַר יוֹסֵף אֶת הַחֲלֹמוֹת אֲשֶׁר חָלָם לְהָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם מַרְגָּלִים אַתֶּם לְרֹאֹת אֶת־עֲרוֹתַת הָאָרֶץ בָּאָתֶם:
¹⁰ וַיֹּאמֶר אָלְיוֹ לֹא אָדְלִי וּבְדִירָב אָבוֹ לְשִׁבְרָאָכֶל: ¹¹ כְּלֹנוּ בְּנֵי אִישָׁאָכֶד גְּנָנוּ כְּנַעַן לְאַחֲרֵינוּ עֲדִירָבְּנָה מְרָגְלִים: ¹² וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם לֹא
הָאָרֶץ בָּאָתֶם לְרֹאֹת: ¹³ וַיֹּאמֶר שְׁנַיִם עָשָׂר עֲבָדָךְ אֲחִים | אַנְחָנוּ בְּנֵי אֲשֶׁר־אָחָד בָּאָרֶץ כְּנַעַן וְהַגָּהָה קְטַנָּה אֶת־אַבְנֵנוּ הַזֶּם וְהַאֲחָד אַיִּנֶּבֶן: ¹⁴ וַיֹּאמֶר
אֲלֵיכֶם יוֹסֵף הַזֶּה אֲשֶׁר דְּבָרָתִי אֲלֵיכֶם לְאָמֵר מְרֹגְלִים אַתֶּם: ¹⁵ בְּאֶתְתַּבְּחָנוּ חֵזֶקְעָה אֶמְתַּחְצָא מִזָּה כִּי אִם־בְּבֹא אֲחִיכָּם הַקְּטָן הַנָּהָה: ¹⁶ שְׁלֹחֵן

מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחרו דבריכם האמת אתכם אם לא חוי פרעה כי מרגלים אתם: ¹⁷ ויאסף אתם אל מושמר שלשת ימים: ¹⁸ ויאמר אלהים יוסף בנים שלישי זאת עשו וחוי את הלאלים אני רוא: ¹⁹ אם כן אחים אחד יאסר בברית שומרכם ואתם לנו הבאו שבר רעבון בתיכם: ²⁰ ואת אחיכם הקטן תבראו אליו ואחמננו דבריכם ולא תמוות ויעשודך: ²¹ ויאמר אויש אל אחוי אב אל אשימים | אנחנן על אחינו אשר ראיינו צרת נפשו בהתקננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלהינו הצרה הזאת: ²² ויען רואובן אתם לאמור הלו א אמרתי אליכם | לא אמר אל תה מאחרם וקח מאתם את שמעון ואסר אותו לעיניהם: ²³ והם לא צלע כי שמע יוסוף כי המליך בינו לביןם אמר אל תחתטו בילד ולא שמעתם וגמדתו הנה נדרש: ²⁴ ויסב מעליהם ויבר ושבר אליהם וידבר אליהם וקח מאתם את שמעון ואסר אותו לעיניהם: ²⁵ ויעזז יוסוף וימלאו את כליהם בר ולחשב כספיהם אויש אל שוקן ולתת להם צקה לזרר ויעש לךם כן: ²⁶ וישאו את שברם על חמורייהם וילכו משם: ²⁷ ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחדרו במלוון וירא את כספו הנה הוא בפי אמתהתו: ²⁸ ויאמר אל אחוי השב כספי גםם הנה באמתהתו וצא לאבם ויחרוי אויש אל אחוי לאמר מה זאת עשה אליהם לנו: ²⁹ ויבאו אל יעקב אביהם ארץ כנען ויאחו לו את כל הקרתאותם לאמר: ³⁰ ויבר הארץ אדני הארץ אנחנו קשות ויתן לנו כרגלים את הארץ: ³¹ ויאמר אליו כנום אמרנו לא רינו מרגלים: ³² שניט עשר אנחנו אחים בין אבינו הארץ האחד אוננו ומקון היום את אבינו בארץ לנו: ³³ ויאמר אלינו האש אדני הארץ בזאת אלע כי כנים אתם אחיכם האחוד הניחו אתו ואת רעבון בתיכם קחו לך: ³⁴ והבאו את אחיכם הקטן אל ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם אחיכם אמן לכם ואת הארץ תסחרו: ³⁵ ויהי הם מרייקים שקויהם והנה איש צרור כספו בשקו ויראו את צרכות כספיהם המה ואביהם ויראו: ³⁶ ויאמר אלהים יעב אביהם אמן שכלתם יוסוף אוננו ושתמעו אוננו ואת ביניון תקלח עלי קין כלבה: ³⁷ ויאמר רואובן אל אביו לאמר את שמי בני תמולת אם לא אביאנו אליו תגעו אותן על ידי ואני אשבעו אליו: ³⁸ ויאמר לךם כי איה מות והוא לבנו נשוא וקראהו אסונ בדור אחר פולכובה והורדתם את שיבתינו ביגון שאולה:

Chapter 43

¹ והריב כבד בארץ: ² ויהי כאשר כלו לא יכול את השבר אשר הביאו ממצרים ואמר אלהים אביהם שבו שברオリנו מעתיאכל: ³ ויאמר אלוי הודה לאמר העד העד בנו החיש לאמר לאיתרנו פוי בלתי אחיכם אתכם: ⁴ אם ישך משלח את אחיכם אותנו גדרה ונשברה לנוأكل: ⁵ אם איןך משלח לא ננד כי האיש אמר אלינו לאיתרנו פוי בלתי אחיכם אתכם: ⁶ ויאמר ישראל למה הרעותם לי להגיד לאוש השוד لكم אח: ⁷ ויאמר שאל שאיל האיש לנו ולמונדקתנו לאמר העוד אביכם חי השם لكم אח וננדלו על פיו הדברים האלה הידוע נגע כי יאפר היריד תבשנו אסלא הביאתי אל ישראל אבלו שלחה הנער אתי ובקומה ובלחה ונחיה ולא נמות גמאנחנו גמיטפנו: ⁸ ואמר יהודא אל ישראל אבלו היצתו לפניו וחתמתי לך כל הרים: ⁹ ויאמר אלהים תבשנו אסלא הביאתי אלון היצתו לפניו וחתמתי לך כל הרים: ¹⁰ כי לו לא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים: ¹¹ ויאמר אלהים ישראל אביהם אסלא | אפוא זאת עשו קחו מזרת הארץ בכליים והוציאו לאוש מנחה מצט צרי ומפעט דבש בכאת ולט בטבים ושקדים: ¹² וכיסף משנה קחו בידכם ואת הרכסף והמושב בפי אמתהיכם תשיבו בידכם أول משגה הוא: ¹³ ואת אחיכם קחו וקומו שבבו אל הראיש: ¹⁴ ואל שדי יתן לךם רוחמים לפני האיש ושלח לךם את אחיכם אחר ואת בניון ואנו אשר שלחלתי שלחלתי: ¹⁵ ויהי האנשים את המןנה הזאת ומשןה כסף לךם בידם ואת בניון יקומו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסוף: ¹⁶ וירא יוסוף אתם את בניון ינאמר לאשר על בנותו הבא את האנשים הביתה ויספה: ¹⁷ ויעש האיש כאשר אמר יוסוף ובא האש שארת את הראישים ביתה יוסוף: ¹⁸ ויראו האנשים כי הובאו בית יוסוף ויאמר על בנית יוסוף וידברו אליו פתח הבית: ¹⁹ ויאמרו בו אדני יך נידנו במלחלה לשבר אכל: ²⁰ כי הראינו אל הפלון ונפתחה את אמתהותינו והנה כסרי איש בפי אמתהותינו כספונו במשקלו ונשב אותו בידנו: ²¹ ויכסף אחר חזרנו בדנו לשבר אכל לא ידענו מירעם כספונו באמתהותינו: ²² ויאמר שאליהם לאל תיראו אל הילם ואל הילם יאכלי לךם נטמן באמתהותיכם כספכם בא אליו וויצו אליהם את שמעון: ²³ ויבא האיש את האנשים ביתה יוסוף ויתרנום וירחצנו רגליים ויתן מספוא לחמרייהם: ²⁴ ויכלנו את המטה עדרבאה ויסוף באהרים כי שמעו כי ישבם יאכלי לךם: ²⁵ ויבא יוסוף בבניה ויבאו לו את המטה אשר רבבם הבטה ושתחו וילו ארחה: ²⁶ וישאל להם לשולם ויאמר הנשלום אביכם הזקן אשר אמרתם העזדו: ²⁷ ויאמר שאלם לעבדך לאבינו עזדו תי נידנו ושתחו: ¹¹ וישא עבון וירא את בניון אכלי בראמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אליו ויאמר אלהים יחנן בני: ²⁸ וימחר יוסוף כי יינכתרו רחמי אל אחוי ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבר שפה: ²⁹ ויברך לפניו הבר בברתו והצער צערתו ויתמכו אתם לבכם כי לא יוכלו המצריים לא יכול את העברים לחתם פיתועבה הוא למצריםים: ³⁰ וישם לו לבון ולשם לבכם ולמצאים האכלים גאנשים אויש אל רעה: ³¹ וישא משאות פנוי אלהים ותירב משאות בינו מஸאות כלם חמש זנות וישתו ושברו עמו:

"strong= "c:H7812" x-morph= "He,C:Vvw3ms" lemma= "שחה" 11:43:28 ישתחוו |

Chapter 44

¹ ויבא את אחיך על בנותו לאמר מלא את אמתהות האנשים אכל כאשר יוכלו שאות ושם כספי איש בפי אמתהתו: ² ואת גבריעו גבריע הרכסף תשים בפי אמתהות הקטן ואת כסף שברן ויעש כדבר יוסוף אשר דבר: ³ הבהיר אור והאנשים שלחו קופה וquamיהם: ⁴ הם וכךו את העריר לא הרחיקו ויסוף אמר לאשур על בנותו קום רדף אחריו האנשים והשוגטם ואמרת אלהים למה שלמתם רעה תחת טובה: ⁵ הלווא זה אשר ישנה

אדנו¹⁰ בו והוא נחיש ונחיש בינו הרעותם אשר עשייהם: ⁶ושאגם ודבר אליהם את הדרברים האלה: ⁷ויאמרנו אליו למה ידבר אדנו בדברים האלה
זללה לעבדך מושות דברך זהה: ⁸תנו כספר אשר מצאנו בפי אמתחותינו השיבנו אליו מארץ כנען ואור וגנוב מבית אדנו הספר איזה:
⁹אשר ימצא ארתו מטבחיך ומית וגמ' אחנו לך לארתו ¹⁰ואמר גם עתה דבריך קרדו אשר ימצא אותו ויהה ליל שגד ואתם תהי
קם: ¹¹ויהרנו וירדו איש את אמתחתו ארעה ופתחו איש אמתחתו: ¹²וחפש בגדול הול ובקטן כליה וימצא הגבע באמחתה בנים:
¹³ויקראו שמלתם ויעמס איש על חמו ויעשבו העירה: ¹⁴יבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עזבו שם ויפלו לפניו ארצתה: ¹⁵ואמר להם יוסף
מה הפעשה זהה אשר עשיהם הלו ¹⁶יעטם כי נחש ונחש איש אשר אמר כי אמර לאדנו מה יגיד בר ומה יגיד לך האלים
מצא את עזון עבדך הנהנו גם אנתנו גם אשר נמצאה הגבע בזין: ¹⁷ואמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצאה הגבע בזין
הוא והיה ליל שגד ואתם עלו לשולם אל אביכם פ: ¹⁸ויאש אלו יהודה ואמר כי אדנו זכרך לא עבדך דבר אצנו אדנו ואליך אף בעבורך כי
כמוך כפרעה: ¹⁹אצנו שאל את עבדך לאמור היישלים אב או'ך: ²⁰ונאמר אל אדנו יש לנו אב ולהן יולדתנו מות ויתור הוא לבדו
לעמו ואביו אהבו: ²¹וთאמר אל עבדך הורחוחו אלי ואישמה עינו עלי: ²²ונאמר אל אדנו לאייכל הנער לעזוב את אביו ועזוב את אביו ומות:
²³וთאמר אל עבדך אם לא ייד Achichem הקטן אתכם לא תשפּן לראות פנ: ²⁴זה כי עליינו אל עבדך אובי ומגדלן את דברי אדנו: ²⁵ויאמר
אבינו שב שברולנו מעת' אכל: ²⁶ויאמר לא נוכל לרגדת אמיש' אחינו הקטן אתנו יידנו כי לא נוכל לראות פנ' האיש ואתנו הקטן איננו
אתנו: ²⁷ויאמר עבדך אב אילינו אתם ודעתם כי שנין לד'ה ליל אשתי: ²⁸וצא האחד מאי ומארך ארך טרכ' טרכ' ולא ראייתי עד'נה
²⁹ולקחתם גם את זהה מעם פנ' וקרחו אסן והודתם את ישובתי ברעשה שאלה: ³⁰עטעה בכא' אל עבדך אובי והנער איננו ואתנו קשורה
בונפשו: ³¹זה קרואתנו כי אין הנער ומית והורד עבדך את ישובת עבדך אבינו ביגון שאלה: ³²כי עבדך עבר את הנער מעם אב לامر
אם לא אבינו אליך וחתמתי לאבי כל הרים: ³³עטעה ישבנא עבדך מתחת הנער عبد לאדנו והנער יעל עם' אחים: ³⁴כיאין עלה אל אב
והנער איננו את פן אראה ברע אשר ימצא את אב:

Chapter 45

ואלהי יוסף להתאפק לכל הנצחנים עלייו ויקרא הוציאו כל איש מעיל ולא עמד איש אחר בהתודע יוסף אל-אחים:² ויתן את קלו בבכי ושם עמו מצרים ושם בית פרעה:³ ויאמר יוסף אל-אחים אמי יוסף העוז אביכי כי ויאכלו אחים לעונתאתו כי נבהלו מפניהם:⁴ ויאמר יוסף אל-אחים גשׁורנא אל-וְאַשְׁׁר ושמר אמי יוסף אחיכם אשר מכרתם את מצרימה:⁵ עיטה | אל-מִצְרָיִם ואל-יְהֻדָּה בעיניכם כי מכרתם את הינה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם:⁶ פיה שנותים הרעב בקרבת הארץ עוד חמש שנים אשר אוירחיש וקציר: ⁷ ושלחני אלהים לפניכם לשום לכם שאריות בארץ ולהחותות لكم לפולטה גוליה:⁸ ועתה לא-אתם שלחתחם את הינה כי האלים ושםנו לאב לפרעה ולאדו ללבבו ומשל בכל-ארץ מצרים:⁹ מחרן ועלו אל-אברה ומארתם אל-או אמר בנה יוסף שמי אלהים לאדו למל-מצרים רדה אל-אל-מעמד:¹⁰ ישבת בארכז'שׁ והיית קרוב אליו אתה ובניך ובניך ואנך ובקרוב וכל-אשראל:¹¹ וככלתתי אותך שם כיעד חמש שנים רעב פרתורש אתה כי תיתך וכל-אשרלן:¹² והנה עניים ראות ועוני אחני בנומי כיפת המדבר אליכם:¹³ והגדתם לאב את-כל-קבודי'ם ואמות וכל-אברה ראות מופרתם והודחתם את-הארך קנה:¹⁴ ופל על-זראי'ם ויבר ונמנון בהקה על-צארו:¹⁵ יונשך לכל-אחים ויבר על-הם ואחרי זו דברך אחוי את:¹⁶ והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחוי יוסף ויטב בעיניו פרעה ובענין עבדיו:¹⁷ ואמר פרעה אל-יוסף אמר אל-אחים זאת עשו צעננו את-בעיריכם ולכבראו ארצה כבנע:¹⁸ וקחו את-אביכם ואת-בתיכם ובאו אל-ואתה لكم את-יתוב ארץ מצרים ואכלו את-חלב הארץ: צעננו את-עיריכם עשו קוחילכם מארץ מצרים געלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את-אביכם ובאתם:¹⁹ עיניכם אל-יתחמס על-כליכם כי טוב כל-ארץ מצרים לכם הוא:²⁰ ועשוו-ך בנוי ישראל ויתן להם יוסף געלות על-פי פרעה ויתן להם צדה לדרכ:²² לכלם נתן לאוש חליפות שמלה ולבניכם בתן שלש מאות כסף וחמש חליפות שמלה:²³ ואל-או שליח כאח' עשרה חתרמים נשאים מטובי מצרים ועשר אנתן נשאות בר ולחם ומונן לאבי לך:²⁴ ושלח את-הארך וילכו ואמר אל-הם אל-תרגנו בדרכ:²⁵ שעילו מצרים ובאו ארץ כבנע אל-יעקב אביהם:²⁶ ואלו לו לאמור עוד יוסף חי וכי היאו משל בכל-ארץ מצרים ויגג לבו כי לא-יה אמן لكم:²⁷ וידברו אל-או את כל-דברי יוסף אשר דבר אל-הם ורא את-הגעלות אשר-שלל יוסף לשעת אתו ותהי רוח יעקב אביהם:²⁸ ואמר ישראל רב בעדי יוסף בני חיו אל-כח ואראנו בטרכ אמות:

Chapter 46

¹ יסע ישראל וכל-ישראל ויבא באלה שבע זבחים לאלהי אביו יצחק: ² ואמר אלהים לישראל במראת הלויל והאמר עלבן | יעקב ואמר ה' הנה: ³ פיאמר אנטיכי האל אלתני אביך אל-תירא מרצה מצרים כילגוי גדול אשיקר שם: ⁴ אנטיכי אריך עטך מצרים ואנטיכי אעלך גם עלה וווסף בשית ידו על עזקה: ⁵ifikum עזקה מברך שבע ושאו ביני'ישראל את-יעקב אביהם ואת-טיפס ואת-נישלם בעלותו אשר-שליח פרעה לשעת אתון: ⁶ בקחו את-מתקנים ואת-רכושים אשר רכשו בארץ ישבו מצרים יעקב וכלי-ערען אתון: ⁷ בנו ובנו בנוו אתון ובונת בנוו וכלי-ערען הביא אתון מצרים: ⁸ ולאה שמות בינוי'ישראל הבאים מצרים יעקב ובנוו בכר יעקב רואון: ⁹ בוני רחנן ולפלא וחצרון וכרמי: ¹⁰ בוני שמעון ומואל ימען ואחד ייכון ואחר שאול ברהכענית: ¹¹ גבוי לעי גרשון קהת ומיר: ¹² בוני יהודה עיר ואונן ושלחה ופרץ וזרח ימת עיר ואונן בארץ כנען יהו בנה-פרץ חצרון וחולות: ¹³ בוני יששכר תולע ופה יוב ושרמן: ¹⁴ בוני זבולון סרד ואלון ויחלאל: ¹⁵ אלה בני אלה אשר

לזה לעזב בפקן ארם ואת דינה בתו כל נפש בני ובנותיו שלשים ושלש:¹⁶ בני ג' צפון וחגי שוכן ואצבן עני וארכדי ואראלי;¹⁷ בני אשר מנהה וישראל וישראל ברעה ושרה אחותם ובניהם:¹⁸ אלה בני זלפה אשרנטן לבן לליה בתו ותאל את אלה להיעקב שיש באשרה גפש;¹⁹ בני רחל אשת יעקב יוסף ובניהם:²⁰ אלה ג' מצרים אשר לדיה לו אסנת בת פרוטי פרען כןו און א-ת-מנשה את אפרים;²¹ בני בנימין בלע ובכר אשביל גרא ונעמן אתי וראש מפום וחפים וארך;²² אלה בני רחל אשר ולד יעקב כל נפש ארבעה עש;²³ בניין זון חשים;²⁴ ובנוי נפתלי יחצאל וגוני וציר ושלם;²⁵ אלה בני בללה אשרנטן לבן לרחל בתו ותאל את אלה להיעקב כל נפש שבעה;²⁶ כל נפש הבא להיעקב מצרימה יצאי ירכז מלבד בשני בני יעקב כל נפש שבעם ועט;²⁷ בני יוסף אשרillardון במצרים נפש שנים שבעה;²⁸ ואתי יהודאה מצרימה שביעם;²⁹ ואתי יהודאה שליח לפניו אל יוסף להוות לפניו גשנה ובאו ארצת גשן;³⁰ ואסר יוסף כל נפש לבית יעקב הבאה מצרימה שביעם;³¹ ואמר ישראל ابو גשנה וירא אלו יפל על צאorio יעבך על צאורי ועד;³² ואמר ישראל אל יוסף אמרותה הפעם אחרי ראות תר-פניר כי עזקה חין;³³ ואמר אל-אקו ואלבת ابو עלה ואגדה לפרטנו ואמרה אל-או אקי ובית אבאי אשר בארכיקען באו אלין;³⁴ והאחים רשי צאן כי-אנשי מקנה ה' וצאנם וכרכם וכלא-אשר להם הביאו;³⁵ והוא קירא לכם פרעה ואמר מה מעשכם;

Chapter 47

וביאו יוספּי וגד לפרקעה ואמיר אבּו ואחו צאנם ובקרם וכל־אשר להם באו מארץ כנען והם בארץ גשן;² וכונתה אחוי לך חמשה אנשים לפניו פרעה;³ ואמר פרעה אל־אחוי מה־מעשיכם ויאמרו אל־פרעה רעה צאן עבדך גם־איןחנו גם־אבלתינו;⁴ ויאמרו אל־פרעה לעור הארץ בגין כי אין מרווח לצאן אשר לעבדך פִּיכְבַּד הרעב בארץ כנען ועתה שובינא עבדיך בארץ גשן;⁵ ויאמר פרעה אלהי אברך אחיך באו אליך;⁶ אכן מוציאים לפניך הוא בORITY הארץ השוב את־אברך ואת־אחיך ישבו בארץ גשן ואם־ידעת ושיבט אבניש־חיל ושותם של קינה על־אלרך;⁷ יובא יוסף את־יעקב אביו ועמדתו לפני פרעה ויברך יעקב את־פרקעה;⁸ ויאמר פרעה לא־יעקב כמה ימי שנין תיב;⁹ ויאמר יעקב אל־פרקעה ומי שמעו שלשים מגוריו ורעים הו ימי שמי תבי ולא השוגג את־מי ישי אכמי בימי מגוריים;¹⁰ ויברך יעקב את־פרקעה ושיא מלפני פרעה;¹¹ ישב יוסף את־אביו ואת־אחיו ויתן להם אחזקה־ארץ מצרים בORITY הארץ בארץ רעמסס כאשר צוחה פרעה;¹² וכלל יוסף את־אביו ואת־אחיו ואת כל־בצת אביו לחם לפני הטף;¹³ ולחם און־בכל־הארץ פִּיכְבַּד הרעב מזד ותלה ארץ מצרם ואرض כנען פפני הרעב;¹⁴ וליקט יוסף את־כל־הכטף הנטחא בארץ־מצרם ובארץ כנען בשבר אשריהם שברים ויבא יוסף את־הקסף ביתה פרעה;¹⁵ ויתם הקסף מארץ מצרם ומארץ כנען ובאו כל־מצרם אל־יוסף לאמר הקה־לון לחם ולמה נגידך כי אפס כספו;¹⁶ ויאמר יוסף הבן מהקניהם ואתנה لكم במקניהם אם־אפס כספו;¹⁷ יובא את־מקניהם אל־יוסף יונתן להם יוסף לחם בוטסום ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר בחומרם ווירלם בלחם בכל־מקונם בשנה ההוא;¹⁸ ותתם השנה ההוא יבאו ALSO בשנה השנית ואמורו לו לא־בכחך מאדני כי אם־תם מקנה הבקשה אל־אדני לא נשר לפני אדני בלבתי אס־גיאתנו ואדרתנו;¹⁹ ומה נמות לעינך גם־איןחנו גם־אדמתנו קנה־אתנו את־אדמתנו בלחם ונגה איננו ואדמתנו עבדים לפרקעה ותרזע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם;²⁰ ייקן יוסף את־כל־אדמת מצרם פפרקעה כי־מכו מצרם אש שלחו כי־חיק עלהם הרעב ותהי הארץ לפרקעה;²¹ ואות־העלם העביר אתו לערים מקצה גובל־מצרם ועד־קנאה;²² נק אדמת הכהנים לא קנה כי חיק לכח נמת פרעה ואכלו את־חיקם אשר נתן להם פרעה על־לן לא מכךו את־אדמתם;²³ ויאמר יוסף אל־העם הזה קנו־תמי אתכם היום ולכלכם תרעד וזרעם את־האדמה;²⁴ היה־בתבואת ותמתם חמשות לפרקעה ורבב עיר־תימן יוסוף לחיק עד־היום הזה על־אדמת מצרם לפרקעה לחמש רך אדמת הכהנים לבכם לא היתה לפרקעה;²⁵ ישב ישראל בארץ מצרם אארץ אשר יאנחו בה וירבו ורבו;²⁶ וית יעבד הארץ מאדים שבע עשרה שור ויהי ימי־יעקב שבוי חיו שבע שנים וארבעים ואותה שנה;²⁷ יוקרben ימ־ישראל למות יקירה לבנו יוסוף ואמר לו אם־נא מצאתי חן בעינך שמי־נא ידק תחת ריכז ויעשיט עמד־חסד ואמת אל־נא עזבנני במצרים;³⁰ שבחת עם־אבני ונשאתי ממצרים וקברתני בקברם ויאמר אנכי אעשה כן;³¹ ויאמר השבע לך ושבע לו שתחו וישראל על־ראש המטה;³²

Chapter 48

ויהי אחריו הדברים האלה ויאמר לויוסף הנה אביך חלה ויקח את שמי בנו עמו אתרמנשה ואת אפרים:² יאגד לעקב ואמרת הנה בנה בנים יוסף בא אליך ויתחזק ישראל ושב על המטה:³ ייאמר יעקב אליו יוסף אל שעדי נרא אליל בלו' בארץ לנו יברך אתי:⁴ ייאמר אלתי הנני מפרק הרכיבך
ונגמץיך לך על עמים ובתת את הארץ הזאת לירען אחריך אחחות עולם:⁵ עתעה שניבניך הנולדים לך בארץ מצרים עד דברי אליך מצרימה
יעירכם אפרים ומנכיהך כראובן ושמעון והייל:⁶ מומליךך אשרה חולצת אחורייכם לך יהו' על שם אחיםם יקראו בונחלתם:⁷ אכן | בבאי מפדן
מחמתה עלי רחל בארץ לנו בדור בעוד כברת הארץ לבא אפרטה ואקברה שם בדור אחר פורת הוא בית לחם:⁸ וישראל ואת-בנני יוסף ויאמר
שי-אליה:⁹ ייאמר יוסף אל-אבי בני הם אשר-נתן לך ויאמר קח-טבא אליל ואברכם:¹⁰ וענין ישראל כביך מזון לא יוכל לראות ויגש
אתם עלי ושק להם ויחבק להם:¹¹ ייאמר ישראל אל-יוסף ראה פניו לא פלلتינו והנה הראה אתי אלהים גם את-זרעך:¹² ויצא יוסף אתם

זעם ברכיו ושתחו לאפיו ארץה;¹³ ויקח יוסף את שנייהם את אפרים בימינו משמאלו ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל וגש אליו:¹⁴ ישלח ישראל אל את ימינו ושת על ראש אפרים והוא הצער ואת ישמאלו על ראש מנשה של אתי'לו כי מנשה הבכור;¹⁵ וברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התחלכו אבتي לפניו אברם וצחק האלהים הרעהathi מעוזי עד דיהם זהה;¹⁶ המלאך הגאל אליו מקל רע וברך את הכהנים ויקרא ביהם שמי ושם אברהם ויצחק וידגו לוב בקרבת הארץ;¹⁷ וירא יוסף כי ישות אבי יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמר יד אביו להסיר אותה מעל ראש אפרים על הארץ מנשה;¹⁸ ואמור יוסף אל אביו לאין אכזיה הבדר שים ימונך על רראש;¹⁹ ואביו יואמר יד עטתי בני יוציאי גמיהו והוא ילעם וgomיה והוא יגיד ואולם אחוי הקטן יגיד מליהגום זרועו והיה מליהגום;²⁰ וברכם ביום ההוא אמר רבנן ברך ישראל לאמר ושמעו אלהים כאפרים וכמנשה ושם את אפרים לפניו מנשה;²¹ לאמר ישראלי יוסף הנה אני מות והיה אלהים עטם ושב אתם אל אחות אביכם;²² ואנו נתתי לך שכם אחד על אחות אשר לך חותמי מיד האמור בחרבו ובקשתי:

Chapter 49

ויקרא יעקב אל-בנוי ואמור האפסו ואנידה לכם את אשר יקראי אתכם באחרית הימים;² הקבצנו ושמנו בנו יעקב ושמנו אליו ישראל אביכם;³ ראובן בכריך אתה כחי וראשות אוני יתר שאות ויתר עז;⁴ פחו כמים אל-תומר כי עליית משכבי אביך או צוללת יצוע עלה;⁵ שמעון ולוי אחיהם כל תחם מקרתיהם;⁶ בסדקם אל-תבנה נפשי בקהלים אל-תתקד בבנוי כי באפס הגרנוஆש וברצצתם עקדות;⁷ אדור אפס כי לעז וברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיקם בישראל;⁸ וזה אתה יוצר אביך ישתחוו לנו בנו;⁹ גור אריה יהודיה מטרף בנו עליית קרע רבע כאריה ובלבאי מי יקמנו;¹⁰ לאיסור שבט מיהודה ומוחזק מבן רגלו עד כייבא שלו;¹¹ ולוי קחתם עמי;¹² אסרי לגפן עיר;¹³ לשוקה בנו אהנו כביס בנו לבשו גודם ענבים סוטה;¹⁴ חכלילי עננס מון ולבושים מחלב;¹⁵ גובן לחוף מים שבן והוא לחש אנות וירכתו על-צדך;¹⁶ ששוךר חמץ גרם רבע בין קמשפתיים;¹⁷ ויא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה יט שקמו לסל ויה למסעך;¹⁸ ידין עטנו כאחד שבטי ישראל;¹⁹ היה נחש על-ידך שיפין על-ארוך הנשר עקיביטוס ויפל רכבו אחריו;²⁰ לשועתך קנית יהוה;²¹ גוד גוד יעקבנו והוא גוד יעקב;²² מאשר שמן לחמו והוא יון מעדר-מלחץ;²³ נפטלי אלה שלחתה הנהנו אכרישפיט;²⁴ בן פרת יוסר בן פרת;²⁵ עליין בנות צעדה עלי-שוה;²⁶ ומרחהו ורבו שטמהו בעלי חיים;²⁷ ותשב באיתון קשטו יפוא זרענו ידי מדי אבר יעקב שם רעה אבון;²⁸ מיאל אבר ויעזרו ואת שדי וברך ברכת שמים מעל ברכת תהום ורchrom;²⁹ ברכת אביך גבר על-ברכת הורי עדר-תאות גבעת עוזם תהיו ליראש יוסף ולקדך גור אחוי;³⁰ בוגנו זאב וויל בברך אכל עד ולערב נחלה;³¹ כל- אלה שבטי;³² ישראל שנים עשר יואת אשדר-זכר לסתם אביכם יברך אותם איש אשר כברכתך ברכך אחים;³³ ויצו אוטם ואמור אלהים אל-עלמי קברנו;³⁴ וכי אל-אבטיח אל-המערה אשר בשדה עפרון החות;³⁵ שמה קברנו אה-ברם ואת שרה אשלו שמה קברנו אתי-צחק ואת רבקה אשתו ושם קברת;³⁶ אתי-השדָה מאת עפרון החות לאות קבר;³⁷ שמה קברנו אה-ברם ואת שרה אשלו שמה קברנו אתי-צחק ואת רבקה אשתו ושם קברת;³⁸ מקונה השדָה והמערה אשר-בוניה:³⁹ ויל יעקב לצעת את-בנוי יאסף רגלו אל-המיטה ויגוע יאסף אל-עמו;

¹¹ שילה | lemma = "שילה" x-morph= "He,Np" 49:10

¹² עירה | lemma = "עיר" x-morph= "He,Ncsc:Sp3ms" 49:11

¹³ סותה | lemma = "סota" x-morph= "He,Ncsc:Sp3ms" 49:11

Chapter 50

ייפל יוסף על-פניהם אביו ובר עלי ווישך לו;² ויצו יוסף את-עבדיו ויחנטו הרפאים את-ישראל;³ ימול איזילו ארבעים יום כי כן ימולאו ימי החניטים ויבכו אותו מצרים שבעים יום;⁴ ישברו ימי בכינו וידבר יוסף אל-ביה פרעה לאמר אם-נא מצאתי חן בעיניכם דבר-בנאי באנני פרעה לאמר;⁵ אבל השביעי מטה בגדbury אשר כריתי לי בארץ כען שמה תקברני ועתה עלה-הנא ואקברנה את-אבי ואשובה;⁶ ויאמר פרעה עליה ויקבר את-אבי כאשר המכפלה;⁷ ויעל יוסף ליקבר את-אבי ויעלו אותו כל-עבדי פרעה זקני בינו זקננו זקננו;⁸ וכל-בית יוסף ואחיו נבית אבי ורק טפס וצאנם ובקרים עזבו הארץ;⁹ ויעל עמו גם-רכב גם-פרקשים יוית המחנה כדב מהד;¹⁰ ויבאו עד-גנון הארץ אשר עבר הידן ולפדי-שם מספק גדול וכבד מאד ויעש לאבי אבל שבעת ימים;¹¹ וירא ישב הארץ הכנעני את-האנבל בגון האלד ויאמרו אבל-כובד זה למצוים על-ין קרא שמה אבל מצרים אשר עבר הידן;¹² ויעשו בינו לו כן כאשר צם;¹³ את-בנוי ארצה כנען ויקברו אוטם במערת שדה המכפלה אשר קבנה אברם את-השלה לאחות-קבר מאת עפרון החות על-פניהם מתרה;¹⁴ ישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל-העלים אותו ליקבר את-אבי אחוי קברנו את-אבי;¹⁵ ויראו אחיו יוסף כיימת אביהם ויאמרו לו ושמתו יוסף והשב ללבנו את כל-הרעלה אשר גמלנו אותו;¹⁶ ויצו אל-יוסף לאמר אביך צה לפנינו מותנו לאמר;¹⁷ כה-תאמנו לו ליאסף אען שא פשע אחיך וחטאתם כי-רעלה גמליך ועתה שナ לא לפשע עבדי אלהי אביך ויבק יוסף בדבכם אליו;¹⁸ וילכו גם-אחיו זייפלו לפנינו ויאמרו לנו לעזדים;¹⁹ לאמר אלהים יוסף אל-תגינו כי התחמת אלהים אמי;²⁰ ואתם חשבתם עלי רעה אלהים-חסבה לטבה למגן שעון עשה כים רזה להחית עמדך;²¹ ועתה אל-תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת-טפכם וינחם אותם ודבר על-לבם;²² ושב יוסף במחזרים הוא ובית אבוי ווית' יוסף מאה ועשר שנים;²³ וירא יוסף לאפרים בנו שלשים גם בנו מכיר בך מנשה ויקדו על-ברכי יוסף;²⁴ לאמר יוסף אל-אחותי אנכי מות ואלהים פקד

יפקעך אֶתְכֶם וַהֲעֵלָה אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ הַאֲתָה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לִצְחָק וְלִיעָקָב:²⁵ וַיַּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאמֹר פְּקֻד יִפְקֻד
אֱלֹהִים אֶתְכֶם וַהֲעֵלָתֶם אֶת־עַצְמֹתַי מִזֶּה:²⁶ וַיָּמָת יוֹסֵף בְּרִמָּאָה וְעַשְׂרֶנְיָם וַיְהִי כֵּן אָוֹן וַיִּשְׁם בְּאָוֹן בְּמִצְרַיִם:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org
Clint Yale
Dr. Maurice A. Robinson
Ulrik Sandborg-Petersen
Door43 World Missions Community